

புலியூரானில் சமணத்திருமேனிகள்

இராமானுஜபுரம் மாவட்டத்திற்குட்பட்ட அருப்புக்கோட்டை வட்டத்துள் திருச்சழியலுக்கு ஆறு கி.மீ. மேற்காக உள்ள புலியூரான் என்னும் ஊரின் தென் மேற்குப் பகுதியில் கிழக்கு மேற்காகச் செல்லும் வண்டிப் பாதை ஒன்றின் வடக்குப் பக்கத்தில் இரண்டு சமணத்திருமேனிகள் காணப்படுகின்றன. தலைக்கு மேல் ஐந்தனை அரவத்துடன் அமர்த்த நிலையில் காட்சி தரும் பார்சுவநாதரும், தலைக்கு மேல் முக்குடை திகழ அரியணையில் அமர்த்தவராக தீர்த்தங்கரர் ஒருவரும் வடக்கு நோக்கிய வராக காட்சிதர, இக்கற்றிருமேனிகளை ஊரார் 'அமணப்பசாமி' என்று அழைக்கின்றனர். சமூகமலை, கீழ்க்குவிளக்குடி, முத்துப்பட்டி, சோழ வானடிபுரம், பள்ளிமடம், ஆகிய ஊர்க் கல்வெட்டுகளில் குறிக்கப்படும் 'குறண்டி திருக்காட்டாம்பள்ளி' என்ற சமணப் பள்ளியும் இதே அருப்புக்கோட்டை வட்டத்திற்குட்பட்டே இருத்திருக்கவேண்டும் என்ற கருத்து எண்டு எண்ணற்குரியது.

கண்டுபிடிப்பு: திரு. இராசேந்திரன், இத்துறை கல்வெட்டுப் பயிற்சி நிறுவன மாணவர்.

திருமலை

வடார்க்காடு மாவட்டம் போளூர் வட்டம் திருமலையில் உள்ள சமணக் கோயிலில் மூன்று புதிய கல்வெட்டுகள் கண்டறியப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கு மும்முடிச் சோழன் மனைவி இலாடமாதேவியின் தந்தை நிக்ஞத்தமாச்சயன் அவன் தந்தை விக்ஷடி அரைசர் பெயரால் தர்மம் அளித்துள்ளதைக் கூறு கிறது. ஒரு கல்வெட்டு, மற்றொரு கல்வெட்டு இராட்ட டிரகட மன்னன் மூன்றாம் கிருஷ்ணனின் பதினாண்டாம் ஆட்சி ஆண்டடைச் சேர்ந்தது. மற்றொன்று சகர ஆண்டு 802-ஐய (கி.பி. 879)ச் சேர்ந்தது.

கண்டுபிடிப்பு: திரு. பூக்குன்றன், இத்துறை கல்வெட்டுப் பயிற்சி நிறுவன மாணவர்.

தேன்காசி குலசேகரன் மண்டபம்

பராக்கிரம பாண்டியனின் தம்பியானிய குலசேகர பாண்டியன், தான் விகவநாதர் கோயிலுக்கு உள்ளேயே விகவநாதருக்குத் திருவோலக்க மண்டபமாக ஒரு மண்டபம் அமைத்ததாகத் தன் கல்வெட்டு ஒன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளான். இம்மண்டபத்திற்கு குலசேகரன் மண்டபம் என தன் பெயரையே இட்டுள்ளான்.

தற்பொழுது விகவநாதர் கோயில்கோபுரவாயிலைக் கடந்து உள்ளே சென்றதும், சிற்பங்களை கொண்ட தூண் மண்டபம் ஒன்று உள்ளது. இது திருவோலக்க மண்டபம் என்று தற்பொழுது குறிப்பிடப்படுகிறது. இம்மண்டபமே குலசேகர பாண்டியன் தான் அமைத்ததாகக் குறிப்பிடுகின்ற குலசேகர பாண்டியன் மண்டபமாக இருக்கலாம். "இன்னுய னாற்குத் திருவோலக்க மண்டபமாக குலசேகரன் மண்டபமுந் திருப்பணி செய்வித்து" என்பது இச் செய்தியினைக் குறிப்பிடும் கல்வெட்டு வரிகள்.

S.I.I. Vol. V. Text. No. 762.

செய்தி: திரு. செந்திம் செவ்வுமரன், இத்தகை கல்வெட்டுப் பதித்த திருவன மாணவர்.

திருவக்கரையிலிருந்து புதிய ஓலைச்சுவடிகள்

கி. இராஜாராம்

திருவக்கரை ஸ்ரீ சந்திரமௌலீசுவர ஆலயத்தின் பரிபாலகும் ஊர் மணியக் காரருமாலையவரிடமிருந்து இரண்டு ஓலைச் சுவடிகள் கிடைத்துள்ளன. இவற்றுள் ஒன்று என் சுவடியாகவும், மற்றொன்று கதைப் பாடலாகவும் உள்ளது. இன்னும் பல ஓலைச் சுவடிகள் இவரிடமிருந்து அழித்துப்பட்டன என்று இவர் கூறுகிறார்.

நூல் அறிமுகம் :

1. Inscriptions of Ceylon--Volume I, Early Brahmi Inscriptions, S. Paranavitana. Archaeological Survey of Ceylon.

தமிழி, தமிழ்ப் பிராம்மி என்றெல்லாம் அழைக்கப்படும் மிகவும் தொன்மையான தமிழ்க் கல்வெட்டுகளைப் பற்றி பலர் அண்மையில் ஆராய்ச்சி செய்து வருகின்றனர். இதுபோன்று சமீபத்திலும் ஏராளமான கல்வெட்டுகள் கிடைத்துள்ளன, கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி. முதல் நூற்றாண்டு வரை உள்ள காலத்திற்குட்பட்ட கல்வெட்டுகளைப் பற்றி நல்லதொரு நூலை இலங்கை அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை பதிப்பித்துள்ளது. S. பரனவிதாரு அவர்கள் இதை பதிப்பித்துள்ளார். நல்ல ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு. பல அரிய செய்திகள் உள்ளன.

சோழர் சிற்பம் :

2. Chola Sculpture, Chhavi, Golden Jubilee Volume by M. A. Dhakhy.

சோழர்களது சிற்பம் எப்படி தொடங்கிற்று? பல்லவர்களது இறுதிக் கலைதான் சோழர் கலையாக மாறியதா? அல்லது அப்பகுதியில் ஆண்ட முத்தரையர் கலை சோழர் கலையாக மாறியதா? விஜயாலயன் கால சிலைகளில் என்ன தன்மை மேலோங்கி திற்கிறது. ஆதித்தன், பராந்தகன் கால சிற்பங்கள் எவ்வாறு மிளிர்கின்றன. செம்பியன் மாதேவியும் ராஜ ராஜனும் தங்கள் சிற்பங்களில் எதைப் படைத்து மகிழ்ந்தனர்? பிற்கால சிற்பங்களின் பெருமை சிறுமை என்ன? சோழர் சிற்பங்களின் சிறந்த பெருமைகள் எவை என்பவற்றை மிக அழகிய நடைபில் இக்கட்டுரையில் எழுதியுள்ளார்.

சித்துவெளி எழுத்துகள் :

3. Material for the study of the Indus Script—a concordance to the Indus Inscription; by Seppo Koskenmaki, Asko Parpola, and Simo Parpola

சித்துவெளியில் வழங்கியது கிராவிட மொழி எனப் பெரும்பாலான ஆராய்ச்சி வல்லுநர்கள் முடிவு செய்துள்ளனர். அவை ஒரு வகை சித்திர எழுத்துகளில் எழுதப்பட்டுள்ளன. இதுகாறும் எவ்வளவு முத்திரைகளில் இவ்வெழுத்துகள் கிடைத்துள்ளனவோ அவை அனைத்தையும் 'சும்பூட்டர்' உதவியால் அப்படியே, வரைந்து வரிசைப்படுத்தி அனைவருக்கும் பயன்படும்படி பின்னிஷ் ஆராய்ச்சியாளர்கள் பதிப்பித்துள்ளனர். சுமார் 500 பக்கங்களுக்குமேல் உள்ள இந்நூல் 'ஹெலிக்ஸ்சி'யில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

பிரஞ்சு மொழியில் விஜயநகரக் கல்வெட்டுகள் :

4. L'Épigraphie De Vijayanagar—by Vasundhara Filliozat, Ecole Française D' Extreme Oriente-Paris. 1973

கமார் 150 விஜயநகரக் கல்வெட்டுகளை, சிறப்பாக வீரபுக்கனன் கல்வெட்டுகள், வரலாற்றுக் குறிப்பு, கல்வெட்டுகளின் முழு வாசகம், பிரெஞ்சு மொழிபெயர்ப்பு முதலியவற்றுடன் பாரிஸ் மாநகரில் பதிப்பித் துள்ளனர். இவ்வரும் வரலாற்று நூலை வகத்தரா பிலியோசா அவர்கள் எழுதியுள்ளார்கள்.

3-வது உலகத் தமிழ்மாநாட்டு ஆய்வுக் கட்டுரைகள் :

5. Proceedings of the third international conference Seminar Paris-1970. Institute Francaise D' Indologie Pondichery, 1973.

1970, ஜூலை 15 விருத்து 18 வரை பாரிஸ் மாநகரில் மூன்றாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு கூடியது. அம்மாநாட்டில் ஆயப்பட்ட அனைத்துக் கட்டுரைகளும் தொகுத்து இந்நூலில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு கலைஞர் டாக்டர் மு. கருணாநிதி அவர்களும், மாநாட்டு தலைவர் பேராசிரியர் பிலியோசா அவர்களும், யுனஸ்கோ இயக்குநர் மாக்ஸ்கோம் ஆதிசேஷய்யா அவர்களும் பிறரும் அம்மாநாட்டில் ஆற்றிய சிறப்புரைகளும் இதில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பிரஞ்சு மொழியில் திருமுருகாற்றுப் படை :

இத்தியப் பண்பாட்டை ஆயும் பிரஞ்சுகழகம் பாண்டிச்சேரியில் தனது திறுவனத்திலிருந்து இதுகாறும் பல நூல்களை பிரஞ்சு மொழியில் வெளியிட்டு வருகிறது அனைவரும் அறிந்ததே. இத்திறுவனம் இதுகாறும் 51 நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது. இதன் தலைவர் பேராசிரியர் பிலியோசா அவர்கள் ஆண்டாளின் திருப்பாவையை பிரஞ்சு மொழியில் மொழி பெயர்த்து 1971-ல் வெளியிட்டார்கள். இப்பொழுது திருமுருகாற்றுப் படைபை மொழி பெயர்த்து அச்சிட்டுள்ளார்கள். முருகாற்றுப் படையை தமிழிலும், பிரஞ்சு மொழியிலும் ஆராய்ச்சி குறிப்புகளுடன் பேராசிரியர் பிலியோசா அவர்கள் வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

" திருமலை நாயக்கர் வரலாறு " By அ. கி. பரத்தாமனார், பாரி நிலையம், சென்னை. விலை ரூ. 5-00.

" சாசனமும் தமிழும் " By A. வேலுப்பிள்ளை, தமிழ்த்துறை, இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம், Peradeniya. விலை ரூ. 10-00.

" இந்திய ஒவியம் " By M. S. ராமசாமி, வாசகர் வட்டம், சென்னை-17. விலை ரூ. 5-00.

" யாவரும் கேளிர் " By இரா. நாகசாமி, வாசகர் வட்டம், சென்னை-17. விலை ரூ. 8-00.

" Motivation of Temple Architecture in Saiva Siddhanta " By J. W. V. Curtis, ஸ்டூடென்ட்ஸ் குறிக்கப்படவில்லை.

“நிராவிடர் ஆதி வரலாறும் பண்பாடும்” By V. வெசாமி,
வாழ்பாணக் கல்லூரி, வட்டுக்கோட்டை இலங்கை.

“கேரளத்து வரலாற்றுச் சின்னங்கள்” (Monuments of Kerala)
By H. Sarkar, மத்திய அரசு, தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை செயலகங்கள்,
லிஸு ரு. 3-00

இது என்ன?

ர
ட
ட
பு
த
ய
ன்

இறந்துபட்ட கணவனுடன் தீர்ப்பாய்த்து உயிர்த்தீர்த்துப் புதைப் பெண்டிரைப் பற்றி தமிழ் இலக்கியங்களும் வடமொழி இலக்கியங்களும் கூறுகின்றன. இறந்த கணவனை எரிக்காமல் குழியில் புதைத்தால் என்ன செய்வது? பெண்கள் உயிரோடு புதைக்கப்படுவார்களா? இப்படியும் நடந்திருக்குமா? ஆம்; ஐயரவிரம் ஆண்டு களுக்கு முற்பட்ட இந்தியாவில் இவ்வாறு ஒரு மரபு இருந்தது போலும்! அதைத்தான் இவ்விரட்டைப் புதைதல் நமக்குக் கூறுகிறது. இப்புதைதலில் காணப்படும் எலும்புக் கூடுகளில் ஒன்று ஆண் மகவின் கூடு. மற்றது பெண்ணுடையது என்பர். இறந்த ஆணோடு உயிரோடு புதைக்கப்பட்ட பெண் கூடு இது. ஒரு குழியில் மட்டும் இது போல் காணப்பட்டது என்றியலை. இவ் குழிகளில் இதுபோல் ஆணும், பெண்ணுமாக இரட்டைப் புதைதல்கள் கிடைத்துள்ளன என்று S. R. ராய் கூறுகிறார்.

குஜராத் மாநிலத்தில் லோத்தால் என்ற இடத்தில் அகழ்வாய்வில் இவை கிடைத்துள்ளன. லோத்தாவில் அன்று வாழ்ந்தவர்கள் சிந்துவெளி மக்கள். ஆதலில் சிந்துவெளி நாகரீகத்தின் இறுதியில் இறந்த கணவனுடன் மனைவியையும் உயிரோடு புதைக்கும் வழக்கம் இருந்திருக்கிறது.

இதுபோன்ற வழக்கம் தமிழகத்தில் எப்போதாவது இருந்ததா?

இக்கேள்விக்கு அடுத்த இதழில் 'கல்வெட்டு' விடைதரும்.

கல்வெட்டில் அந்தாதி

ச. செங்கல்வராயன்

அச்சப்பிழை திருத்தபலன்

(தமிழ்தொடர் அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்தறை)

திருச்சிராப்பள்ளி மலையில், மகேத்திரவர்மன் குடைவித்த குடைவரைக் கோயில் ஒன்று இருக்கிறது. இதன் பின்புறச் சுவரில் 10-11-ஆம் நூற்றாண்டு எழுத்துகளில், ஓர் அந்தாதி பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.¹ இதை 'வேம்பையர் கோன் நற்பந்தமார் தமிழ் நாராயணன்' இயற்றினான் என அறிவிக்கும். இதை "கவித்துறை" எனக் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.

மற்பந்த மார்[வ]ன் மணியன் மகன்மதின் வேம்பையர்கோன்
நற்பந்த மார்தமிழ் நாரா யணனஞ் சிராமலைமேற்
கற்பந்த வரிழலில் வைத்த கவித்துறை [நூறுங்]கற்பார்
பொற்பந்த விழல ரன்றிருப் பாதம் பொருந்துவரே

மாட மதிரை மணலூர் மதின்வேம்பை
போடமர் செஞ்சலூர் குண்டுநீர் நீடிய
நற்பதிக் கோனாரா யணனஞ் சிராமலைமேற்
கற்பதித்தான் சொன்ன கவி

இப்பாடலில் நூறு செய்யுள்கள் உள்ளன எனக் கல்வெட்டே கூறுவதைக் காணலாம். இவ்வந்தாதி "உலகம் மடந்தை" என்றுத் தொடங்குகிறது. ஒவ்வொரு செய்யுளின் இறுதிச் சொல்லையும் அடுத்த செய்யுள் தொடக்கச் சொல்லாகக் கொண்டுள்ளது. நூறுவது பாடலின் இறுதிச் சொல் முதல் பாடலின் முதல் சொல்லான "உலகம்" என்றே முடிகிறது. ஆதலின் இது மண்டல அந்தாதி வகையைச் சார்ந்தது என அறிவலாம். (இவ்விதழில் சங்ககால அந்தாதி என்னும் கூட்டுரையையும் காணவும்). கல்வெட்டு இப்பாடலை "கற்பந்தம் நிழலில் வைத்த கவித்துறை" எனக் கூறுவது கண்டு இன்புறத்தக்கது. கற்பந்தம் என்று குடைவரைக் கோயில் சிறப்புடன் புதுமைபாகக் குறிக்கப்படுகிறது.

கலைஞர் பாராட்டிய துறை

" பாஞ்சாலங்குறிச்சி கட்டபொம்மன் வாழ்ந்த கோட்டை வெள்ளை யர்களால் இடிக்கப்பட்டு உழுது ஆணைக்கு விதைகளைப் போட்டு மண் மேடிட்டு, அது எங்கே இருக்கிறது என்கின்ற கேள்விக் குறியோடு இருந்த காலம் ஒன்று உண்டு. அதைத் தமிழ்தாட்டு அகழ்வாராய்ச்சித் துறையினர் 1967-ஆம் ஆண்டு தோண்டிப் பார்க்க முற்பட்டு அந்தக் கோட்டையின் அடித்தளங்களை எல்லாம் இன்றைக்குக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். கட்ட பொம்மனுடைய கோட்டை அடித்தளங்கள் 2' உயரம். இவை பூமிக்கு வெளியே காணப்படும் வகையில் அகழ்வாராய்ச்சித் துறையினர் தங்களது பணியை மிகச் செம்மையாகச் செய்து முடித்திருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். "

1973-ஆம் ஆண்டு மே இடங்கள், 12-ஆம் தேதியில் பாஞ்சாலங்குறிச்சி கட்டபொம்மன் கோட்டைப் பகுதிகளைப் பார்வையிட்டு, அந்த துற்த பெருவீழாவில் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஆற்றிய பேச்சின் ஒரு பகுதி அப்பொழுதுதான் கட்டபொம்மன் நிலைவாக அந்த ஒரு கோட்டை அமைக்க ஆணையிட்டார்கள். அக்கோட்டை வியத்தரும் விரைவில் கட்டி முடிக்கப் பட்டு இம்மாதம் 18-ம் நாள் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களால் திறக்கப் படவிருக்கிறது.

கல்வெட்டு முதலிதழ் பற்றி

டாக்டர் வ. கப. மாணிக்கம்,

தமிழப் பேராசிரியர், அன்னாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.

கல்வெட்டு முதலிதழே நல்ல எதிர்காலம் உடையது என்பதனைக் காட்டி நிற்கின்றது. டாக்டர் கலைஞர் சொற்பொழிவை முதலாவதாக அமைத்திருப்பது ஊக்க ஆக்கங்கட்கு நல்லுரமாகும். நல்ல தமிழ், நல்ல உரைநடை, கல்வெட்டில் வரும் அருஞ்சொற்களுக்குப் பொருள், ஆங்கிலத் திறும் கட்டுரை முதலான நற்கூறுகள் அமைந்துள்ளன. தமிழிலக்கியக் கட்டும் கல்வெட்டுக்கும் தெருங்கிய உறவுண்டு. இவ்வுண்மையை திரு. நடன, காசிநாதன் கட்டுரை தெளிவுபடுத்துகின்றது. இராசராசன் என்ற இயக்குநர்தம் கட்டுரை இப்பேரரசன் தன் பல்வகைத் தனித் தன்மையை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. கனவயான முறையில் சில துணுக்குக்கள் இடைமடுத்திருப்பது கல்வெட்டுக்கு முகவெட்டு கண்டுவது போல் இவ்வகுகின்றது.

மு. அ. முருகேசன், பி. ஏ. பி. எம்.

புதித ஆணையாளர், இத்தாலிய அகதிரிய ஆட்சித்தகவ. மதுரை.

கவர்ச்சியாக, நிறைய செதிகளைத் தாக்கி வெளி வந்திருக்கிறது. தொடர்ந்து வெளி வந்தால், தமிழகத்தின் பொற்கால வரலாறு முழுமை வந்த எழுதப்பட பெருதவியாக இருக்கும்.

படித்தீர்களா ?

இத்துறையின் புதிய வெளியீடுகள்

1. கன்னியாகுமரிக் கல்வெட்டுகள்

பகுதி I & III

தடன. காதிர

2. POLITICAL GEOGRAPHY OF THE
CHOLA COUNTRY

Y. Subbaray

3. SOUTH INDIAN MEGALITHS

Asko Parpol

கிடைக்குமிடங்கள்

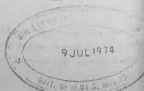
↓
V

தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை,
3/4, தெற்குக் கரைச் சாலை,
மத்தையேலி, சென்னை-600028.

திருமலை நாயக்கர் அரண்மனை — மதுரை.

அரசினர் அருங்காட்சியகம் — சென்னை

<★>

கல்வெட்டு

என்னைக் கவர்ந்த சிற்பம்

மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்கள்

நான் மிகவும் அண்மையில் மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள அழகர் கோயிலுக்குச் சென்றிருந்தேன் கலைக்களையெல்லாம் காண, அங்கு மணமண்டபம் என்ற ஒரு பகுதி இருக்கிறது. அங்கே மிக உயர்ந்த சிலைகளெல்லாம் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறேனே, இஸ்லாமிய, வேறு விஷயம், ஆனும் நரசிம்ம அவதாரம் இரணியனை தாக்கி அன்னுடைய வயிற்றைக் கிழிப்பதாக சிலை இருக்கிறது. தாக்குவது ஒன்று, தாக்கி வயிற்றைக் கிழிப்பது ஒன்றுமாக இரு சிலைகள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. தாக்கும்போது ஒரு உருவத்தை, ஒரு கனமான மனிதனை, மனித உருவத்திலே இருக்கின்ற அந்த ஆண்டவன் தாக்குகின்ற தோற்றம், ஒரு மனிதனை இன்னொரு மனிதன் தாக்கும் போது அவனுடைய உடலில் எங்கேய்க்கே என்னென்ன வளைவுகள் ஏற்படும் என்பதைவெல்லாம் அந்த சிலையிலே நான் காண்கிறேன். பெருவிரல் கீழே அழகுதமாக ஊன்றப்பட்டிருப்பதை பார்க்கும் போது, எவ்வளவு பலத்தை அவனை தாக்குவதற்கு அந்த நரசிம்ம அவதாரத்திலே இருக்கின்ற, அந்த மனித உருவத்திலும், மிருக உருவத்திலும் இருக்கின்ற அந்த சிலைக்குக் கூட அது அவசியமா என்ற கேள்விக்கு இடம் தராமல், அவ்வளவு உயிரோட்டத்தோடு அந்த சிலையை அங்கே உருவாக்கியிருக்கின்ற சிற்பியினுடைய வகவண்ணம், அவனுடைய ஆற்றல் அத்தனையும் எனக்குத் தென்பட்டது.

தமிழக முதல்வர், மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்கள் கோட்டையில் இத்துறையில் கல்வெட்டும் பதிந்த பெற்ற வர்களுக்கு 22-8-1972ல் சான்றிதழ் வழங்கியபோது ஆற்றிய உரையில் ஒரு பகுதி.

<— தினமயின் உருவகம் இரணியனை தாக்கி, காலில் கிடத்தி அவன் ஆகம் கிழித்ததற்கும் இந்தநரசிம்ம உருவம் நாமக்கல்லில் உள்ளது கி.பி 8-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆண்ட ஓர் அதியமான் அரசனும் தோற்றுவிக்கப்பட்ட துடைவரைக் கோயிலில் உள்ளது. இப்போன்று அழகர் கோயிலில் ஒரு நரசிம்ம சிலை உள்ளது அவ்வெழில் சிற்பத்தைக் கண்டு அதன் கலைத்திறனை போற்றி கலைஞர் அவர்கள் கூறியதுதான் மேலே அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

ஆப்கானிஸ்தானத்திலே விடுயகர்

தமிழ்நாடு அரசு தொம்போருக் ஆய்வுத்துறையை நிறுவ செற்பு அதிகாரியாகப் பணிபுரிந்து
அண்மையில் கணந் போன்ற

திரு. தி. நா. இராமச்சந்திரன்,

அவர்களை எழுதினது.

இந்தியாவின் அண்மையில் அமைந்துள்ள ஆப்கானிஸ்தானத்திலே காபூல் நகருக்கு 10 மைல் அருகேயுள்ள மகம்தார் (சக்ரதாரா) என்னும் ஊரில் மனைதக் கலையும் வேலைப்பாடு பெற்ற செற்பங்கல் பூமியிலிருந்து வெளிப்பட்டன. அவை மனைதியே சூரியன், சிவன் மற்றும் மறாவிதாயகர் என்று சொல்லப்படும் பரமசிவன் மகன் பிள்ளையார் ஆகிய படிமங்களைக் ஆராய்ச்சியாளனால் இரகசயிக்கப்பட்டுள்ள அவை நேர்த்தியான சமைக்கக் கல்லில் செதுக்கப்பட்டன. விதாயகப் படிமம், குப்த காலத்திய செற்பங்களாக அனுசரித்து கருள் கருளாக அழகு கொண்ட கோத்துடனும் தோள் வரை நீண்ட வலம்புரி துணிகளையுடனும், கௌசாம்பி நகரத்தில் காணப்படும் ஹாகௌரி செற்பங்களில் போல் மேல் தோக்கிய ஆண் குறிவுடனும், வாகனமே இவ்வாமலும் காணப்படுகிறது. விதாயகர் தரித்துள்ள வஸ்திரத்தில் வேலைப்பாடு தனிமையில் தோக்கும்சால் குருவி வால், பறவையின் இறக்கை முதலிய செத்திரங்களுடன் கடியதாயினும், சேர்த்து தோக்கும்போது "அகாந்தன்" எனப்படும் பிரேக்க கோத்திய இடையில் வடிவை நமக்கு ஓரபரப்படுத்துகின்றது. விதாயகருக்கே உரிய தொத்தியோ காணப்படவில்லை, பிரேக்க படிமங்கள் போல் மார்பு பரத்தும் பறத்துடனும் காணப்படுகின்றது மார்பிலே காணப்படும் பூதால் சர்பதகை திணைபுட்டுகின்றது பூதாலின் பிரம்மமுடி சர்ப்பமுடியைப் போல் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இடது கதகம் முறித்தும், வலது கதகம் ஒழுங்காகவும், நமது நாட்டினுள்ள விதாயகர் படிமங்கள் போலவே, அங்கும் காணப்படுகின்ற மனைதம். இங்குள்ள தயானவழிபோல் அங்கும் பிள்ளையார் "ஏகதந்தர்" என வழங்கப்படுகிறார் பறவையின் இறக்கையென ஐயமுறும்படி, விதிதியோல் விந்தை காதுகளுடன் விளங்கும் காட்டி இவ்விதாயகப் படிமத்தைத் தொன்மையான காலத்தைச் சார்ந்ததெனக் குறிப்பிடும். நான்கு கைகளிலிருந்தும் மேலிரண்டும் முறித்துவிட்டன. மேல் வலது காதில் தாமரை மலரையும், நேர் இரக கால்களால் விதாயகர், இரு கணங்களில் தனியைத் தடவி அக்கணங்களில் பட்டு தோக்கை ஆம் செரிக்கும் காட்டினையும் காணவாய் குப்த செற்ப முறைப்படி கணங்கள் கருள் கோத்துடனும், கருள் போன்ற காதலிபுடனும், கழுத்தினருகே கண்டமாரியுடனும் தோற்றமளிக்கின்றன பிரேக்க செற்ப முறையிலே இம்மாதிரியுள்ள கணங்கள் போல் "டாலியின்" என்பார்கள். விதாயகரின் கோக்கப்பட்டையும், வஸ்திரத்திலுள்ள அகாந்தன் இலை செத்திரத்தையும், செற்ப பரங்கையின் பிந்துக்கின், குறாணர் கணக்கும் குப்தர்களுக்கும்மிடையே, நான்காம் தாற்றாண்டின் தொடக்கத்திலே இப் படிமம் செய்யப்பட்டுள்ளதெனலாம். தற்காலம், காபூல் லாற் றித்துக்கள் இப் விதாயகப் படிமத்தை 'நரணிக்கத்வாரா' என்னும் காபூல் நகரிலுள்ள றித்துக்கள் அக்காடியில், கோயில் செந்து வணங்கி வருகிறார்கள்.

காபூல் :

காபூல் என்னும் நகரம் றித்து-ஆப்கானிய லாழ்க்கைக்கு முக்கியமான கோத்தரம். காபூல் நகருக்கு 70 மைல் தொக்கியுள்ளது. சில றித்துகளுக்கு மும்.

பரமஸ்வரூபநாதர். ஸ்ரீரீந்து ஷாநதி. காபூல் ராயன்சன் என இந்நாய்கு பேர்கள் கொண்ட ஒரு வம்சத்தை உண்டாக்கி, அதைக் கர்ட்டெனன் ராஜதானியாகக் கொண்ட அரசையும் அளித்தான். 871 கி.பி. யில் "சாத்ததேவ" அய்ந்து "சாமந்த தேவ" என்னும் காபூல்ஷாநதி மன்னன் சப்பரீத் என்னும் இஸ்லாமிய வம்சத்தினனான யாஹூப்-பின்-ஸலத் என்னும் வம்சரசன் போரிடவென்று காபூலைவிட்டு விரட்டிவிட்டான். தோல்வியுடன் வெளிநேரைய காபூல்ஷாநதி ஸ்ரீரீந்து கர்சன். காபூலுக்கு 70 மைல் தெற்கேயுள்ள கர்ட்டெனில் புது அரணைச் செய்துகொண்டு நிறுது காலம் நிம்மதியாக வாழ்ந்து வந்தான். ஆயினும் 878-890 கி.பி. யில் ஆம்ரோபின்ஷவத் என்பவனால் அபகிடுத்தும் துறத்தப்பட்டான். பிறகு இக்காபூல் ஷாநதி வம்சநாயகர் சார்ந்த மன்னர்கள் வந்தது நதிவெளியை அடைந்து, ஒதுர்ந்து (தற்காலம் உதலிந்து எனப்படும்) என்னும் ராஜதானியைச் சுற்றியுள்ள நாட்டில் அரசு நடத்தி வந்தார்கள். ஒதுர்ந்து என்பது அட்டாக் தற்காலம் பாகிஸ்தானில் உள்ள பட்டணத்திற்கு 18 மைல் வடக்கேயுள்ளது.

பி.வ. ஆண்டுசுளுக்கு முன் கர்ட்டெனின் அருகாமையில், ஒரு அழகிய சவணைக் கல்லில் செதுக்கப்பட்ட விநாயகப்படிமம் தோண்டி எடுக்கப்பட்டது. தற்காலம் காபூலில், நர்காயீர் ரகன்நாத் என்னும் இடத்தில் இஸ்விநாயகர் கோயில் கொண்டு, காபூல் வாழ் ஸ்ரீரீந்துக்களால் வணங்கப்பட்டு வருகிறார். படிமம் 28" உயரம், 14" அகலம் கொண்டது. அதன் பீடத்தில் இரண்டு வரிகொண்ட கல்வெட்டு சாணனம் காணப்படுகிறது. மொழி சம்ஸ்கிருதம். எழுத்து தொன்மையான நாகரீலியி, அநிடடங்கிய விஷயம் சீழ் வருமாறு:-

1. ओं संवत्सरे अष्टमो महाप्रयोगान् शुक्लवर्षे विषौ श्रवणश्या शुदि 10+3 कसे
विश्वरूप शुभे लि[०]दे त्रिव [क]

2. मे महर् प्रोष्टा पचमिं महाविश्वरूप परममशरक महाराजाविराज श्री पादि
स्वमूर्तिः स्यात् पाणिपदि :

"ஓம் இது ஒரு அரிய பெரிய சிற்பசிற்திரம். மஹாவிநாயகர் கடவுளுடையது இச்சிற்பனைப் பிரதிஷ்டை செய்தவன் மஹாராஜா திராஜனென்னும், பரமபட்டாரசனென்றென்களால் புகழ்பெற்ற ஷாநதி கர்சன் ஷாநதரீலிங்கன். இஸ்வரசன் தான் செங்கோல்கொண்டு ஆண்ட எட்டாவது ஆண்டிலே மஹாதுவாஷ்டமாசம், சுக்லபஷம், தரபோததி, வீராகநஷத்திரம், சூர்யன் ஸிம்ஹமா தத்தினுள்ள புண்ணிய தினத்தன்று இச்சிற்பத்தை புனனூக்காகப் பிரதிஷ்டை செய்து, அதனால் புகழெய்தினான்".

லிபியில் பாங்கை அணுகித்த காலை இடைலிக் (Palaeography) இக்கல்வெட்டு கி.பி. ஏறாம் நூற்றாண்டின் இடம் பெறுகிறது. மேலே, கி.பி. 830 ஆண்டில், சேனிய அகமர்சர் கள்ளசெல்பான் ஷாநதி வம்சத்தை நினைநாட்டினுனென்றே மயிலவா? அதற்கு முரணாக அம்மவா இக்கல்வெட்டில் சான்றுவென சம்சயம் அப்படியில்லையென்பதனைக் காஷ்மீர் நாட்டின் செல்வமான சுல்தானகரீல் ராஜதரங்கினி ஒரு கர்சன் இருந்தானென்னும் அவனுக்கு கிங்கினன் என மாறு பெயருண்டெனவும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்போலவே, தற்காலம் கசுத்தா, இந்தியன் பிபுரலியம் காட்சி சாக்ஸீனுள்ள நாணயமொன்றில் "கெக்ரோ?" என்று பொறிக்கப் பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாப் மாகாணத்தில் பஸலிடங்கரீலிக்ருத்து ஜே. பி. ராலின்லி யினும் கண்டெடுக்கப்பட்ட 9 நாணயங்களிலும் "கெக்ரோ?" என வரையப்பட்டேயுள்

எது. விவ்வேண்டுமென்று என்னும் தூணைய விஞ்ஞானி இவை ௧௨.௫. ௫-ஆம் தூற்றின் டைச் சேர்த்தவையே எனலாம். "கிங்கி" என்பதும், நமது கல்வெட்டினுள்ள ஷாஹி கிங்கன்வெண்பதும் ஒரு வம்சத்தையே. அதாவது ஷாஹி வம்சத்தையே குறிப்பிடுவது. ௧30 ௧௨.௫. க்கும் வேறுகாலம் முன்பே இந்த ஷாஹி வம்சமுண்டெனவும் தென்னை என அறிவிக்கின்றது ஆதலால் காலநிர்ணயத்தில் ஒருவித முரணுமில்லை.

கல்வெட்டில் மதராஸிதாயகரெனக் கூறியுள்ள நமது பிண்டியாரை கவனிப்போம். கிரேக்க தெப்பம்போல், கால்கனிலும், கைகளிலும், பரத்த மார்பினும், தக்க பலக்கட்டுடன் காண்கின்றார் பிண்டியார். கால்களின் அமைப்போ "ஆனிட" மென்னும் பக்க அளவுடனேயே காணப்படும். தும்பிக்கை இடது புறம் இருப்பத்துடனும் முறித்த தந்தமும் இடதுபுறமெனவும் இங்கு கூறியுள்ளது. சாரீநாத்தில் சூழ்ந்த காணத்தில் உண்டான சிறப்பாளியை ஒட்டியே இச்சிற்பத்தின் அளிகவமாகும். தலைவில் ஒட்டியும், அழுத்தமுடனும் வைக்கப்பட்ட இறும்கூடமும் கழுத்தில் மணி, பவழம், வளையங்களுள் கோர்க்கப்பட்ட கண்டதூரமும் இச்சிற்பம் பிங்குப்த காணத்தில் (500 ௧௨.௫.) செய்ப்பட்டிருக்கக் கூடுமென வலியுறுத்தும் சான்றுகூடம். இரண்டு செவிகளும் இப்போல் சித்தரிக்கப்பட்டமை வாய், பறவைகளின் விபித்த இறக்கைகளை நினைவுப்டும். கைகளெல்லாம் ஒடிக்கப்பட்ட பரிதாப நிலையிலிருத்தும், அவை நான்கெனவும், செய்ப்பட்டபொழுது மிகவும் தேர்த்திரவாகியிருத்திருக்கவேண்டுமென்றும், சிற்பத்தைப் பார்த்துப்பொழுதே நமக்குத் தெரியும். ஒரு பாய்பே விநாயகரின் வஞ்சொபந்தம், பாய்பு எப்படி புதுகா

ஆப்கானிஸ்தானத்தில் இடைத்த பிண்டியார் சிற்பத்தின் கீழ் பகுதியும் கல்வெட்டும்.

யிற்று? இப்பொல்லாப் பாம்பின் கதை மிகவும் விந்தையானது. விநாயகர் சதுர்த்தி வன்று, பக்தர்களின் அழைப்பிதனைக்கி அக்களுக்கு சென்று பக்தர்களளித்த மோத க்கக்கியுண்டு. தனது வாழ்வுமேறி பவனி வந்தார் விநாயகர். வழியில் பாம்பு பொன்று தென்பட, பிள்ளையாரின் வாழ்வுமான எவ் தன் இயற்கை எவ்விதையக் கண்டு தன்னை விழுக்கிடுமே இப்பொல்லாப் பாம்பு என பயந்து, வகை தேட ஓடவும், அம்போட்டத்திலே பிள்ளையார் நிலை தவறி கீழே விழவும், வயிறு குறுங்க விடுத்த மோதகக் குழியிலும் பிள்ளையார் வயிறு நீங்கி கீழே விழுந்தோடவும், அதை இழக்க மனமில்லாமல் பிள்ளையார் அக்குழியை மறுபடியும் தனது குழியிலே அடைத்து அடைப்பு மிகியாமலிருக்க, அப்பொல்லாப் பாம்பைப் கவியாகச் செய்து தனது குழியைச் சுற்றியும் வக்டொபலிதமாகவும் செய்தாரென்பதுமே இப்பொல்லாப் பாம்பின் கதை. மறுபடியும், இக்காஷியுடன், தனது எவ்வாறுமேறி பவனி யுடன் வந்தார் அப்பொழுது, விண்ணிலே சந்திரன் உதயமாகி இருந்தான். பிள்ளையாரின் மோதக வரலாறையும், அவருக்கு தேர்ந்த இக்கட்டையும் கண்டு தனக்கத் தான். தனக்கெவ்விதையக் கேட்டு, பிள்ளையார் வெகுண்டு, தனது இடது கத்தத்தை முறித்து சந்திரன் பேர்வெறிந்தார். அந்த கத்தமே சந்திரன் மனமில்லே சொரு குண்டு இப்பொழுதும் கருத்த களங்கமாகக் காணப்படுகிறது என்பார் பெராளிகள்

மஹாவிநாயகர் சக்திவாய்ந்தவர். அவரையே மஹாகணபதியென்போம். மிகுந்த பலமும், கேட்போரின் அவாவைத் தணிக்கும் வல்லமை பூண்டவருமாவார். மேல் தோக்கியுள்ள அவரது ஆண்குறி அவர் வல்லமையும், அவர் "வல்வப்" உரு வத்தையும் தமக்குத் தெரிவிக்கும். அவரயினிருந்துள்ள அவரது வந்திரத்தினே, சிந்திழுகமெனப்படும் சிக்கத்தின் தலையையும், தாமரை மொட்டுகளையும், சிற்றுக் குழியினின் தோகையையும் அழகாகச் சித்திரித்திருக்கிறான் சித்தி. உடல், வயிறு, பாம்புபூதம், உயர்தோக்கியுள்ள ஆண்குறி, சிந்திழுகம், பறவையின் தோகை தாமரை மொட்டு முதலிய இச்சித்திர வேலை பிறையின் செழிப்புடன் வளர்ந்த மகதக் கலையில் வாக்விதையக் குறிக்கும். ஆயினும், பக்கட்டிடம் வாய்ந்த கால்களும், கைகளும், தொந்தியின் குறுமையும், இவ்விநாயகர் சித்பம் கிரேக்க கலையில் பொற் காலத்ததைச் சார்ந்தது எனவே வலியுறுத்தும். அப்பொந்தாலம் கிழ இரண்டாம் நூற்றாண்டிலேயே உண்டாயிற்று ஆறு, ஏழு நூற்றாண்டிலும் வளர்ச்சிபெற்று விளங்கியிருந்தது என்பதற்கு நமது மஹாவிநாயகர் சித்பமே அத்தாட்சி. நமது தமிழ் தெய்வங்களிலே முதன்மை வாய்ந்த பிள்ளையார் அம்மாதிரியே ஆப்காலின் தாமத்திலும் திகழ்ந்தாரென்பதில் நாம் பெருமை கொள்வோம், இது போதாதா நமக்கு!

சோழர் ஆட்சியின் பெண் அதிகாரிகள்

மேலை நாட்டார் வந்த பின்னர் தான் பெண்கள் அரசியல் அதிகாரி களாகும் வாய்ப்பு கிடைத்தது என வெர் தவறான கருத்துக் கொண்டுள்ளனர். 1000 ஆண்டுகளுக்கும் முன்னரே தமிழ் நாட்டில் பெண்கள் அரசியல் அதிகாரிகளாகத் திகழ்ந்திருக்கிறார்கள். அப்பெருமையை சோழநாட்டியில் காண்கிறோம். இராஜாஜன் ஆண்டகாலம், அவன் தேவி லோகமாதேவி இருவையாற்றில் ஒரு கோயில் கட்டியிருக்கிறான். அதற்கு தர்னங்கள் கொடுத்துள்ளான். அவற்றை லோகமாதேவியின் அதிகாரி ஒருவரும் 13-ஆம் பக்கத்தில் பார்க்கலாம். அக்கல்வெட்டை

கல்வெட்டு :

கல்வெட்டில் நீதி

இரா. நாகசாமி.

தமிழ் நாடு அரசு தமிழகத்திலுள்ள பல்வேறு ஊர்களில் உள்ள கல்வெட்டுகளைப் படிபெடுத்து வரலாற்றைச் சீராக அமைப்பதற்கு ஒரு திட்டம் மேற்கொண்டு ஊர் ஊராகக் கல்வெட்டுகளை ஆய்ந்து வருவது அனைவரும் அறிந்ததே. கடந்த ஆண்டு வடஆற்காடு மாவட்டம், செங்கம் வட்டப் பகுதியில் சுமார் 60-க்கும் மேற்பட்ட வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த நடுகற்களைப் படிபெடுத்து வந்துள்ளது. அவை தமிழக வரலாற்றிற்குச் சில சிறந்த செய்திகளை அளித்துள்ளதும் பல்வேர் கவனத்தைக் கவர்த்துள்ளது. அண்மையில் இத்துறை கல்வெட்டாய்வாளர் மூ. கு. தாமோதரன் தாமரைப்பாக்கம் என்ற ஊரில் அக்ஷீஸ்வரர் கோயிலில் இருந்து படி பெடுத்து வந்துள்ள ஒரு கல்வெட்டு மிகவும் சிறப்புடையதாக உள்ளது.

இக்கல்வெட்டு இரண்டாவது இராஜேந்திர சோழன் காலத்தில் அதாவது 12-வது நூற்றாண்டில் பொறிக்கப்பட்டது. இக்கல்வெட்டில் ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அண்ணன், தம்பி இருவரும் ஒருவரோடொருவர் சண்டையிட்டுக் கொள்ள, அதிலே அண்ணன் இறந்துவிட, அவர்களின் தந்தை வழக்கிடி, ஊரார் எடுத்த முடிவைக் குறிக்கிறது. அன்று நாட்டவர் வழக்கை விசாரித்து அறிந்த முறையும், தண்டனை அளித்த முறையும் சிறப்பாகக் குறிக்கப்படுகிறது.

சண்டையிட்டுக் கொண்டவர்கள் வெள்ளாளர் குடிமையர் சேர்ந்தவர்கள். அக்காலத்தில் ஒவ்வொரு குடிமக்களும் தங்கள் இனத்திற்கென ஒரு தனி சமுதாய அமைப்பை வைத்துக் கொண்டு தங்கள் இனத்திற்கு வரும் நன்மை, தீமைகள் ஆகியவற்றை அவ்வமைப்புகளை கேட்டு அறிந்து, எடுக்கும் முடிவுகளை ஏற்றுக்கொண்டனர். அக்காலத்து உழுது வர்கள் சிறப்பு பெற்ற சித்திரமேழி நாட்டார் என்ற அமைப்பைக் கொண்டிருந்தனர். இவர்களுக்கென்று தனியே ஒரு மெய்க்கிர்த்தியே உண்டு. இவர்கள் தங்களை பூமிதேவி புத்திரர்கள் என்று அழைத்துக் கொண்டனர். அறத்தின் வழி தீர்ப்பவர்கள் என்றும், சித்திரமேழி தர்மம் நீதி நடாத்துபவர்கள் என்றும் இக்கல்வெட்டில் இவர்கள் குறிக்கப்படுகிறார்கள். இவர்களுடைய சமுதாய அமைப்பிற்கு 'நாடு' என்று பெயர். இதில் அங்கம் வகிப்பவர்கள் 'நாட்டார்' என்று அழைக்கப்பட்டனர். பல நாடுகள் கடும் அமைப்பிற்கு 'பெரிய நாடு' என்றும், பங்கு பெற்றவர்களுக்கு 'பெரிய நாட்டவர்கள்', 'பெருக்காளர்' என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர். இந்த வழக்கைக் கேட்டவர்கள் இது போன்ற அமைப்பைச்

செர்த்த பெரிய நாட்டவர்கள். இப்பெரிய நாடு இராஜேந்திர சோழனின் பெயரால் 'இராஜேந்திர சோழ சித்திரமேழி பெரிய நாடு' என்று அழைக்கப்பட்டது.

இந்த பெரிய நாட்டிடம் கண்ணுபுரத்து வெள்ளாளன் தருப்பேரு ஷடயான் தாழிக்கோன் என்பவன் வந்து வழக்குரைத்தான். இவன் உரைத்த வதையும், நாட்டார் கேட்ட கேள்விகளையும் இவன் அளித்த பதில்களையும்

குதிராமீது கம்பிரமாகத் தோன்றாமலிருக்கும் இச்சிலை, மதுரையை சிறப்புடன் ஆண்ட திருமலை நாயக்கருஷடய உருவச் சிலையாகும். மதுரை புது மண்டபத்தில் இருக்கிறது. இந்திய நாட்டில் ஆண்ட எந்த இந்த அரசனின் உருவச் சிலையும் இவ்வளவு பெரிவதாக குதிரை மீது அமர்ந்ததாக இதுகாறும் கிடைத்ததில்லை. இங்குள்ள கடைகளால் இது பெரிதும் கேதமடைந்து வருவது வருந்தத்தக்கது.

கல்வெட்டு மேற்கோள் போலக் குறிக்கிறது. "என் மகன் சங்கரத்துடிவானும், என் மகன் பெரியானும் தடுபடுக்கிற இடத்துத் தம்பியை தனமயன் அரிசப் பட்டு அடிக்க தம்பியும் தனமயனை எதிரே அடித்தான். தம்பி அடிச்ச அடியிலே தனமயன் பட்டான்" என்று அவர்கள் தந்தை எடுத்துரைத்தான்.

அப்பொழுது நாட்டார் அவனை நோக்கி கேள்விகளைக் கேட்டனர். "உனக்கு இவ்விருவரும் அம்மது மற்று மக்கள் உள்ளரோ" என்று கேட்டனர். "மற்று மக்கள் வாரும் இல்லை; இவர்கள் தாயும் நானும் உள்ளோம்" என்று சொன்னான். அடுத்து, "உனக்கு அர்த்தம் (பொருள்) தான் உண்டோ?" என்று கேட்க, "அர்த்தமும் இல்லை" என்றான். ஒரு குடி கேடானனதையும், இவர்களைக் காப்பார் இவ்வாதனதையும், பொருள் இவ்வாதனதையும் கேட்டு நாட்டவர் ஒரு முடிவு எடுத்தனர். தம்பிக்கு இதற்காக மரண தண்டனை விதிக்க வேண்டாம். இவன் வயது முதிர்ந்த தானையும் தந்தையையும் காக்க வேண்டியிருப்பதால் இவனுக்கு நேர்ந்த பாவத்திற்காக அல்லது கோயிலில் அரை விளக்கு எரிக்க பொருள் அளித்தல் வேண்டும் என்று தீர்ப்பு கூறினர். அது கல்வெட்டில் 'ஒரு குடி கேடானமையானும், இவர்களை ரகிப்பார் இவ்வாமையானும், அர்த்தம் இவ்வாமையானும், திருத்தாமரைப்பாக்கத்து திருஅக்ஷின்னாமுடைய மகாதேவருக்கு நத்தாவிளக்காக அரை விளக்கு வைத்து வயல்பிணைத சென்ற தானையும், தவ்ப்பினையும் ரகிப்பானாக, தர்மம் நோக்கி இவன் இதற்கு பட வேண்டா' என்று நாட்டார் விதித்தனர்.

இந்த தீர்ப்பை 'சுத்த பட்டிகை' என்று கல்வெட்டு கூறுவது. தவறிழைத்து செய்த பாவத்திலிருந்து தூய்மை பெற எடுத்த தீர்ப்பு ஆகிய இது 'சுத்தபட்டிகை' என்று அழைக்கப் பட்டது. இம்முடிவெடுத்து அதற்கு கைவெழுத்திட்டவர்களின் பெயர்களும் கல்வெட்டில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் அனைவரும் வெள்ளாளர் என்று குறிக்கப்படுகின்றனர்.

இக்கல்வெட்டில் சில வடமொழிச் சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. 'அர்த்தம்', 'வயல்பிணைத' முதலிய சொற்கள் உள்ளன. ஆயினும் இதுவாரும் கிடைக்காத நல்ல சில தமிழ் சொற்களும் கிடைத்துள்ளன. 'தடுபடுக்கிற இடத்து' என்ற ஒரு சொல் வந்துள்ளது. 'தடு' என்றும் எதிர்த்தல், மறித்தல் என்று பொருள். தடுபடுத்தல் என்றும் ஒருவரோடொருவர் எதிர்த்து அடித்துக் கொண்டதைக் குறிக்கிறது போலும். அடுத்து 'அரிசப்பட்டு' என்று ஒரு சொல் வருகிறது. அரிச என்றும் மறிவு என்ற பொருள் அராதிகளில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இங்கு ரோஷப்பட்டு என்று பொருளில் வந்துள்ளது போல் காணப்படுகிறது. மற்றொரு இடத்தில் 'இவ்வகை பட்டாங்கு சொல்ல எழுதினன்' என்ற ஒரு தொடர் வருகிறது. பட்டாங்கு என்பது, நீதி நூல்களில் குறிப்பிட்டுள்ளது என்ற பொருளில் இங்கே வழங்கப்பட்டுள்ளது ஒரு சிறப்பாகும்.

4. லும் அலும் இலாமைலுத் திருத்தாமரைப் பாக்கத்துத் திருவழி
புரமுண்டய சிறுதேவர்க்குத் திருனத்தா விளக்காக அரை
விளக்கு வைத்து வயலூரினதை சென்ற தாளையுந் தமப்பினை
யும் ரகழிப்பானாக வச நோக்கி இலளிதற்குப் படவேண்டா
வென்று பேருக்காளர் விபித்தளமயில் இது கத்த படடினை
யாகவும் இது நோக்கியவனுக்கு தேவை புதுதாததாக்கவும்
விதித்தோம் பேருக்காளரோம் இதனை அன்றேற்று எடுத்து
கட்டுவான் பெரிய நாட்டுக்குப் பிழைத்தான் இவை சித்திர

5. மேழி நாட்டுப் பட்டனை என்னெழுத்து இப்படியறிவேன்
மண்ணை குளநாட்டுக்கு ராப்பாக்கத்து வெள்ளாளன் பிரம்
பனார் நிழலன் கேசன் படியன்னேன் இப்படி யறிவேன்
இலத்தார்ச் சேக்கிழான் அதிமயல்வன் சிரானன்னேன் இப்படி
அறிவேன் தாமரைப் பாக்கிழான் ஆற்றி ஆடவலான்றேன்
இப்படி யறிவேன் வயல்வளமார் வெள்ளாளன் இவங்காடு
உடையான் குட்டேறன் பொற்காளியேன் இப்படி அறிவேன்
சிரனார்ச் சாவலகாடாடி மணிகண்டனேன் இப்படி அறிவேன்
பாடா நாட்டு

6. கங்கத்தல்லூர் மரவேட்டன் இருங்கோளனென் இப்படி அறி
வேன் தச்சத் தழானாடி வெள்ளாளன் வாரானார் உடை
யான் தக்கன் பெரியனேன் இப்படி அறிவேன் களிக் கொற்றுப்
பாடி சாதத்தமுழான் குட்டேறனேன் இப்படி அறிவேன்
சொமாசிபாடி வெள்ளாள தனத்தபிருதி வலி கருமானிக்க
னேன் இப்படி அறிவேன் பரமண்டலத்து பன்னிகள் நாடு
செவரன் சித்திரமேழினாடு உடையானென் இவ்வகை பட்
டாங்கு சொல்ல எழுதினேன் தக்கணர் ஸ்ரீகண்ணன் மாரத்
வாழி திருவழி நாடனென் இவை

7. என்னெழுத்து

இது யாருடைய காசு?

இது ரோமானியர் காசு. தமிழ்நாட்டில்
கிடைத்தது. சங்ககாலத்தில் தமிழ்நாட்
டிற்கும் ரோமானியநாட்டிற்கும் வாணிகத்
தொடர்பிருந்தது என மேலேநாட்டு நாய்
கனும் சங்க இலக்கியங்களும் தெளிவாகக்
குறிப்பிடுகின்றன. இதுபோன்று தங்கத்
தாலான ஏராளமான ரோமானிய காசுகள்
தமிழ்நாட்டில் கிடைத்துள்ளன.

தொடர்ச்சி:

வடமதுரை

அ. அப்துல் மஜீத்

(சென்ற இதழ் 22-ஆம் பக்கத்தில் குறித்துள்ள வடமதுரையைப் பற்றிய செய்தி)

பழைய கற்கால கருவிகள் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் குறிப்பாக சிவ இடங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்விடங்களில் ஒன்று வடமதுரை. இவ்வடமதுரை கோர்த்தலையார் என்னும் ஆற்றின் கிளை ஆரூண ஆரணி ஆற்றின் கிழக்குக் கரையில் ஒரு சிறிய ஊராக இன்று காட்சி அளிக்கிறது. இவ்வாற்றங்கரையின் ஓரங்களில் மிகுதியான அளவில் கழாங்கற்கள் உள்ளன. இவற்றிற்கிடையில்தான் பழைய கற்கால மனிதன் பயன்படுத்திய ஏராளமான கற்கருவிகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. சாதாரணமாகச் செல்லும் பொழுதே கணக்கற்ற பழைய கற்காலக் கருவிகளை இங்கு சேமிக்கலாம். இவ்வாற்றங்கரையை உற்று நோக்கினால் பழங்கற்கால கருவிகள் நில அடுக்குகளில் புதைந்து இருப்பதைக் காணலாம். இக்கற்கருவிடமில் குறிப்பிடத்தக்கவை கைக்கோடரிகளாகும். இவ்வகையைச் சார்ந்த கைக்கோடரிகள் பிரஞ்ச நாட்டின் வடபகுதியிலுள்ள அபரிலிவி என்ற இடத்திலுமுதலில் கிடைக்கலாம் இவை அபரிலிவியன் மரபைச் சார்ந்தவை என தொல்லியல் வல்லுநர்கள் அனுபவிக்கின்றனர். இக்கைக்கோடரிகள் பேரிக்ளாய் போன்ற வடிவமுடையதாய் இருக்கும். ஒரு புறம் கையால் பிடிப்பதற்கு ஏற்றவாறும், மற்றொரு புறம் கூர்மையாகவும் அமைந்திருக்கும். கைப்பிடிக்கும் பாகம் சிலுவைக் பேர்த்தெடுக்கப்படாமல் சொரசொரப்பாக இருக்கும். இக்கைக்கோடரிகள் வடமதுரையில் வாழ்ந்த பழைய கற்கால மனிதனின் எவ்வாறு வேலைகளுக்கும் பயன்பட்டன. கைப்பிடிக்கும் பாகம் தகக்குவதற்கும், கூர்மையான பக்கங்கள் விஸங்குகளின் தோலை உரிப்பதற்கும், வெட்டுவதற்கும் பயன்பட்டன என்று கருதப்படுகிறது. இக்கைக்கோடரிபயன் திழிப்பாண்டுகளும், சிலுவைகளால் செய்யப் பெற்ற கற்கருவிகளும் இங்கு கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன இக்கிராமத்தைச் சார்ந்த மக்கள் அங்குள்ள ஏரியின் அருகே மண் வெட்டியெடுத்ததுள்ளனர். இன்றும் இந்த ஏரிக்கரையில் அருகில் ஏராளமான கற்கருவிகள் கிடைப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட கற்கருவிகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு மனிதன் சுமார் 75,000 ஆண்டு முன்பே இவ்வூரில் வாழ்ந்திருக்கிறான் என்று தொல்லியல் வல்லுநர்கள் கருதுகின்றனர். இதிலிருந்து 75000 ஆண்டுகளுக்கும் முன்னரே தமிழகத்தில் மனிதன் வாழ்ந்திருக்கிறான் என்று திட்டவாட்டமாகக் கூறலாம்.

சோழர் ஆட்சியில் பெண் அதிகாரிகள்

திராஜேந்திரன் கல்வெட்டு

..... உடையார் ஸ்ரீராஜராஜதேவர் நம்பிராட்டியார் தந்திரத்திலிடங்கியரான ஸ்ரீஒவோகமாதேவியார் ராஜேந்திரசிம்மவளநாட்டுப் பொய்க்கைநாட்டு திருவையாற்றுப்பால் நாம் எழுப்பித்[த] திருக்கற்றலி ஒவோகமாதேவிச் சுரம் உடைய மகாதேவருக்கும் ஒவோகவிடங்கதேவருள்ளிட்ட திரு மேனிகனாக்கும் செய்வித்த பொற்கொள்கை முதலிய உள்ள திருவா பரணங்கனும் கல்லிவே [டு]வட்டினிக்க வென்று உடன்கூட்டத்து அநி காரம் செய்கின்ற கோவணுருடையான் காடன்னுற்றென்மனதயும் அதிகாரிச்சி ஈ தத்தத்ராசமக்ரியமயும் அருளிச்செய்ய [கல்]வெட்டின படி

S.I.I. vol V S21

மற்றோர் பெண் அதிகாரி

திராஜாதிராஜன் கல்வெட்டு

..... திருவையாற்று ஒவோகமாதேவிச்சுரம் உடையாருக்கு அ[னு]த்தர பல்வவரையனும் அதிகாரிச்சி சோமபன் ஸ்ரீத்திரவம்மியுர் ஸ்ரீகாரியம் நத்தனா[ர்]ருடையான்[.]

S.I.I. vol V S20

நின்றசீர் நெடுமாறனின் கல்வெட்டு

திருஞான சம்பந்தரின் சமகாலத்தவனும், தெல்வேலி வென்ற நெடுந்தலை என்று பெயர் பெற்றவனுமான பாண்டிய மன்னனின் கல்வெட்டு கிடைத்து உள்ளது. மதுரைமாதங்கன் வைகைக்கரையில் இக் கல்வெட்டு கிடைத்தது. வைகையாற்றில் ஒரு மதஞ்ஞலத்து, ஒரு வாய்க் கால் வெட்டியதை இக்கல்வெட்டு குறிக்கிறது. அம்மதருக்கு அரிகேசரி என்று தன்பெயரை இம்மன்னன் இட்டதையும் இக்கல்வெட்டு குறிக்கிறது. இம்மன்னன் சேந்தனின் மகன் என்றும், 50 ஆண்டுகள் ஆண்டான் என்று அறிகிறோம். இவனே பாண்டிக்கோவையின் பாட்டுடைத் தலைவர். சம்பந்தரின் சமகாலப் பாண்டிய மன்னனின் கல்வெட்டு கிடைத்துள்ளது. சிறந்த வரலாற்றுச் செய்திகளைப்பெயர்வார் கொடுக்கும் இதைப் பற்றிய விரிவான கட்டுரையை "ஆராய்ச்சி" - April 1974-வது இதழில் காணலாம்.

சங்ககால அந்தாதி இலக்கியம்

இரா. நாகசாமி.

தமிழ் இலக்கிய மரபில் ஒரு வகைக் தொடர் நிலைப்பாட்டை அந்தாதி என்று அழைப்பது மரபு. இவ்வந்தாதிச் செய்யுட்கள் தமிழில் எப்பொழுது தோன்றின? அந்தாதி செய்யுட்கள் காலத்தால் பிற்பட்டவை என்பது சில வரலாற்று ஆசிரியர்களின் முடிவு. திட்டமாகத் தெரிந்த ஆசிரியர்களின் அவ்வது நூல்களின் காலத்தைக் கொண்டுதான் அதைக் கணிக்க முடியும்.

'அந்தாதி' முறை வைணவ ஆழ்வார்களால் மிகச் சிறப்பாக கையாளப்பட்டது. முதலாழ்வார் மூவர் பாடல்களும் அந்தாதிகளாகும். திருமழிசையாழ்வாரும் அந்தாதி பாடியுள்ளார். முகனாழ்வார் மூவரும் கி.பி. 6, 7-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவர்கள் என்பர். ஆதலின் தமிழில் அந்தாதி கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டில் வழக்கில் வந்துவிட்டது.

ஆயினும் தாண்டக அரசரான அப்பரும், செந்தமிழால் இசை பரப்ப வந்த சம்பத்தரும் 'அந்தாதி'வை தங்கள் பதிகங்களில் கையாளவில்லை.

முதல் ஆழ்வார் மூவர்களில் அந்தாதியின் ஒரு செய்யுளின் இறுதிச் சொல் அடுத்த செய்யுளின் முதல் சொல்லாக வருகிறது. அதே போன்று முதல் பாடலின் தொடக்கச் சொல் இறுதிப் பாடலின் இறுதிச் சொல்லாகவும் வருகிறது. ஆதலின் இனையே 'அந்தாதி' இலக்கணம் என இப்பொழுது பொதுப்பண்பாகக் கருதுகின்றனர்.

அதன் இலக்கணம் காண்போம்.

அத்தம் முகனாகத் தொடுப்பது அந்தாதி - பாப்பாருங்கலம் காரிகை 17.

அடிதொறும் ஓரடி இறுதிக்கண் நின்று எழக்கூறும், அசையாறும், சீராலும், அடியாலும் மண்ணடியுக்கு ஆடியாகத் தொடுப்பது அந்தாதித் தொடை. குணசாகரர் உரை.

அடியுள் செும் அசையும், எழத்தாம் முடிவு முதலாக செய்யுள் மொழியின் அக்து அந்தாதி தொடை.

(மாயேச்சுரர், பா. காரிகை மேற்கோள், பக்கம், 30)

ஆதலின் முடிவு முதலாக வருவது அந்தாதி என்பது தெளிவு. இது ஒரு செய்யுளின் இறுதியில் உள்ள எழத்தாகவோ அவ்வது அசையாகவோ

இருக்கலாம். சொல்லாகவோ அல்லது அடியாகவோ இருக்கலாம். எது வாயினும் அந்தாதியே.

சங்க காலத்திலேயே அந்தாதித் தொடை வழக்கிலிருந்திருக்கிறது. சங்க நூல்களில் முருகாற்றுப்படை, பரிபாடல் இவ்விரு பாடல்களையும் பற்றி கருத்து வேறுபாடு உண்டு. ஆனால் பதிற்றுப்பத்து என்னும் நூலைப் பற்றி கருத்து வேறுபாடு இல்லை. பதிற்றுப்பத்திலும், பதினாண்டின் காலத்தால் பிரபட்டனவ என்பார் உண்டு. ஆனால் மற்றவை சங்கப் பாடல்களே என்பதில் ஐயமில்லை.

பதிற்றுப் பத்தில் நான்காம் பத்து அந்தாதியாக அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதியில் உள்ள சொற்களும் அடுத்த பாடலின் தொடக்கமாக அமைந்துள்ளதைக் கீழே காணலாம்.

செய்யுளில் இறுதி	அடுத்த செய்யுளின் தொடக்கம்
மாண்டலை பவிலே	மாண்டலை பவிலே
இறும்பூதாற் பெரிதே	இறும்பூதாற் பெரிதே
ஒருஉப நின்னை	ஒரு உப நின்னை
புரைசால் மைத்தநீ யோம்பல் மாறே	புரைசால் மைத்தநீ யோம்பல் [மாறே]
வீயா யாணர் நின்வயி னுளை	வீயா யாணர் நின்வயி னுளை
வாழ்கதின் வளனே	வாழ்கதின் வளனே
உலகத் தோர்க்கே	உலகத் தோரே
பிறர்க்கென வாழ்திநீ யாகன் மாறே	பிறர்க்கென வாழ்திநீ யாகன் [மாறே]
பொர்நிழற் புகன்றே	பொர்நிழற் புகன்ற.

இது அந்தாதி என்பதில் ஐயமிருக்க முடியாது. இதில் ஒரு சொல், இரு சொற்கள், மூன்று சொற்கள் அல்லது அடி முழுமையும் அடுத்த செய்யுளின் முதலாக வருகின்றதைக் காண்கிறோம். ஆனால் முதற் பாடலின் தொடக்கம் இறுதிப் பாடலின் இறுதியில் வரவில்லை.

முதல் பாடலின் தொடக்கம் இறுதிப் பாடலின் இறுதியாக ஆழ்வார் பாடல்களின் வருகின்றன, எனக் கண்டோம். இவ்வாறு வரும் அந்தாதி களை மண்டல அந்தாதி என்பர். பதிற்றுப் பத்தில் நான்காம் பத்தாகிய அந்தாதி அவ்வாறு அமைபாடுகிலை. ஆயினும் அது அந்தாதி என்னும் பிரிவையே சாரும். ஆதலில் அந்தாதி சங்க காலத்திலேயே இருத்தது என்பது இதனால் தெளிவு. மண்டல அந்தாதி வகை காலத்தால், பிற்பட்டது எனக் கொள்வதில் தவறில்லை.

சங்ககால அந்தாதி இலக்கியம்

இரா. நாகசாமி.

தமிழ் இலக்கிய மரபில் ஒரு வகைத் தொடர் நினைப்பாடலை அந்தாதி என்று அழைப்பது மரபு. இவ்வந்தாதிச் செய்யுட்கள் தமிழில் எப்பொழுது தோன்றின? அந்தாதி செய்யுட்கள் காலத்தால் பிற்பட்டவை என்பது சில வரலாற்று ஆசிரியர்களின் முடிவு. திட்டமாகத் தெரிந்த ஆசிரியர்களின் அவ்வது நூல்களின் காலத்தைக் கொண்டுதான் அதைக் கணிக்க முடியும்.

'அந்தாதி' முறை வைணவ ஆழ்வார்களால் மிகச் சிறப்பாக கையாளப்பட்டது. முதலாழ்வார் மூவர் பாடல்களும் அந்தாதிகளாகும். திருமழிசையாழ்வாரும் அந்தாதி பாடியுள்ளார். முதலாழ்வார் மூவரும் கி.பி. 6, 7-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவர்கள் என்பர். ஆதலின் தமிழில் அந்தாதி கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டில் வழக்கில் வந்துவிட்டது.

ஆயினும் தாண்டக அரசரான அப்பரும், செந்தமிழால் இசை பரப்ப வந்த சம்பந்தரும் 'அந்தாதி'வை தங்கள் பதிகங்களில் கையாளவில்லை.

முதல் ஆழ்வார் மூவர்களில் அந்தாதியின் ஒரு செய்யுளின் இறுதிச் சொல் அடுத்த செய்யுளில் முதல் சொல்லாக வருகிறது. அதே போன்று முதல் பாடலின் தொடக்கச் சொல் இறுதிப் பாடலின் இறுதிச் சொல்லாகவும் வருகிறது. ஆதலின் இதைப்போ 'அந்தாதி' இலக்கணம் என இப்பொழுது பொதுப்படையாகக் கருதுகின்றனர்.

அதன் இலக்கணம் கான்போம்.

அந்தம் முதலாகத் தொடர்புபது அந்தாதி - வாய்ப்பாடுங்கலை. காரிகை 17.

அடிதொறும் ஓரடி இறுதிக்கண் தின்ற எழுத்தானும், அசை யாலும், சேரலும், அடியாலும் மந்திரவாடிக்கு ஆகியாகத் தொடர்புபது அந்தாதித் தொடை.

அடியுள் சேரும் அசையும், எழுத்தும் முடிவு முதலாக செய்யுள் மொழியில் அஃது அந்தாதி தொடை.

(மாயேசகரர், பா. காரிகை மேற்கோள், பக்கம், 30)

ஆதலின் முடிவு முதலாக வருவது அந்தாதி என்பது தெளிவு. இது ஒரு செய்யுளின் இறுதியில் உள்ள எழுத்தாகவோ அல்லது அசையாகவோ

இருக்கலாம். சொல்லாகவோ அல்லது அடியாகவோ இருக்கலாம். எது வாயினும் அந்தாதிவே.

சங்க காலத்திலேயே அந்தாதித் தொடை வழக்கிலிருந்திருக்கிறது. சங்க நூல்களில் முருகாற்றுப்படை, பரிபாடல் இவ்விரு பாடல்களையும் பற்றி கருத்து வேறுபாடு உண்டு. ஆனால் பதிற்றுப்பத்து என்னும் நூலைப் பற்றி கருத்து வேறுபாடு இல்லை. பதிற்றுப்பத்திலும், பதிகங்கள் காலத்தால் பிற்பட்டவை என்பார் உண்டு. ஆனால் மற்றவை சங்கப் பாடல்களே என்பதில் ஐயமில்லை.

பதிற்றுப் பத்தில் நான்காம் பத்து அந்தாதியாக அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதியில் உள்ள சொற்களும் அடுத்த பாடலின் தொடக்கமாக அமைந்துள்ளதைக் கீழே காணலாம்.

செய்யுளின் இறுதி	அடுத்த செய்யுளின் தொடக்கம்
மாண்டனை பலவே	மாண்டனை பலவே
இறும்பூதார் பெரிதே	இறும்பூதார் பெரிதே
ஒரு உப தின்னை	ஒரு உப தின்னை
புரைசால் மைந்தநீ போம்பல் மாறே	புரைசால் மைந்தநீ போம்பல் [மாறே]
வியா யாணர் தின்வயி ஏனை	வியா யாணர் தின்வயி ஏனை
வாழ்கதின் வனனே	வாழ்கதின் வனனே
உலகத் தோர்க்கே	உலகத் தோரே
பிறர்க்கென வாழ்திநீ யாகன் மாறே	பிறர்க்கென வாழ்திநீ யாகன் [மாறே]
போர்நிழற் புகன்றே	போர்நிழற் புகன்ற.

இது அந்தாதி என்பதில் ஐயமிருக்க முடியாது. இதில் ஒரு சொல், இரு சொற்கள், மூன்று சொற்கள் அல்லது அடி முழுமையும் அடுத்த செய்யுளின் முதலாக வருகின்றதைக் காண்கிறோம். ஆனால் முதற் பாடலின் தொடக்கம் இறுதிப் பாடலின் இறுதியில் வரவில்லை.

முதல் பாடலின் தொடக்கம் இறுதிப் பாடலின் இறுதியாக ஆழ்வார் பாடல்களின் வருகின்றன, எனக் கண்டோம். இவ்வாறு வரும் அந்தாதி களை மண்டல அந்தாதி என்பர். பதிற்றுப் பத்தில் நான்காம் பத்தாகிய அந்தாதி அவ்வாறு அமைப்பில்லை. ஆயினும் அது அந்தாதி என்னும் பிரிவையே சாறும், ஆதலின் அந்தாதி சங்க காலத்திலேயே இருந்தது என்பது இதனால் தெளிவு. மண்டல அந்தாதி வகை காலத்தால் பிற்பட்டது எனக் கொள்வதில் தவறில்லை.

நூல் ஆய்வு:

ஐவர் ராசாக்கள் கதை

நாட்டுப்பாடல் தொகுதியில், மதுரைப் பங்குனிச் சுழகம் பதிப்பித்துள்ள "ஐவர் ராசாக்கள் கதை" பாண்டியன் குலசேகரனின் பிறப்பு, அவன் வெற்றிகள், அவன் நாட்டியப் பெண் ஒருத்தியை நயத்தது, வள்ளியூரில் கோட்டை எடுத்தது, கன்னடியருடன் இட்டிபார், கன்னட அரசன் மகன் அவன் மீது கொண்ட காதல், அவன் தொற்று இறுதியில் இறக்க அவன் தீப்பாய்ந்து ஆவியவற்றை மையமாகக் கொண்டது. இப்பாடல் 3,000 அடிகளுக்கும் மேல் அழகிய தமிழில் நாட்டுப் பாடலாக அமைந்துள்ளது. நயம் மிகுந்த பாடல்கள். இப்பாடலின்படி இக்கதையில் தலைப்பு "ஐராசா ஐவர் கதை" என்பதாகும். இவ்விவக்கியத்தை இப்பாடல் "நாட்டுக்கதைப் பாடல்" எனக் குறிக்கிறது. இக்கதையுடன் தொடர்பு கொண்ட "வினாதினனன் கதை" என்னும் கிறிய கிரேக் கதையும் இறுதியில் சேர்க்கப் பட்டுள்ளது.

இத்தலை அரும்பாடுபட்டுத் தேடி ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளுடன் பதிப்பித்து உள்ளார் பாண்டியன்கோட்டை, "ஆராய்ச்சி" ஆசிரியர் நா. வானமாமலை அவர்கள். நாட்டுப் பாடல் இவக்கியத்துக்கு அருத்தொண்டாற்றியதும் அவர் நமக்குக் கொடுத்துள்ள இத்தூய் ஒரு பெரும் வரலாற்றுப் பொக்கிஷம். தலை ஆசிரியர் சிறந்த தந்தைய ஆராய்ச்சி மரபில் பதிப்பித்துள்ளார் முதல் பகுதியில் இப்பாடல் எழுதியிருந்த ஒலிச்சுவடி எவ்வாறு கிடைத்தது என சுவடியின் வரலாற்றைச் கவையுடன் கூறுகிறார். பின்னர் கதைச் சுருக்கம் இடம் பெறுகிறது. இக்கதையின் தலைவன் குலசேகர பாண்டியனையும் அவன் வாழ்ந்த காலத்தையும் அரிய வரலாற்றுப் பின்னணிவை மிகவும் தெனிகாக்க குறிப்பிட்டுள்ளார். வானமாமலை எவ்வளவு சிறந்த வரலாற்று ஆசிரியராகத் திகழ்ச்சு? என்பதற்கு இப்பகுதி சான்று. இக்கதை யார் காலத்தில் எழுதிருக்கக் கூடும்? இதில் ஈவக்கதை எது? அவ்வப்போது பின்னர் ஓணக்கப்பட்ட பகுதிகள் யாவையாக இருக்கலாம்? இவற்றில் வரலாற்றுப் பாக்திரங்கள் யாவை? சுத்பிணிப் பாக்திரங்கள் யாவை? என புலமை மிகுந்த ஆராய்ச்சியுடன் வெளிப்படுத்துகிறார். கல்வெட்டுகளிலிருந்து ஆங்காங்கே சான்று கூறுவது ஆவியப்பரலாற்றின் சீர்கமையக் காட்டுகிறது. பதிப்பாசிரியரின் முன்னுரை இவ்வளவு சிறக்க அமைந்துள்ளனாகக் கண்டு போர்ந்து விடுகிறோம். அது மட்டுமல்ல. பாடல்களில் பல இடங்களில் மிகவும் பயனுள்ள விளக்கங்களும் குறிப்புகளும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவை பதிப்பு முறை எவ்வாறு இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டுக்கள்.

கதையில் கவையாறும், நாட்டியக்கிடி நயத்தாறுமே இன்று வரை எத்தி உள்ள இக்கதைப் பாடல் நமக்கு விவப்பைத் தருகிறது. இப்பாடலின் பெரும் பகுதி நலாக்கர் காலத்திற்கும் முன்பே திகழ்ந்த எழுத்தாற்றையே சித்தரிக்கிறது.

இதில் பன பாக்திரங்கள் 14-ஆம் 15-ஆம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டுகளில் குறிக்கப்படுகின்றனர். தென்காசியிலுள்ளதாதர் கோயிலில், சுப்ரமணியர் ஆலயத்தில் உள்ள ஒரு கல்வெட்டு, பாண்டிய மன்னன் ஸ்ரீவல்லபனுடைய மூன்றாவது ஆட்சி எடுத்த பெருமான்' என்றும் குறிக்கப்படுகிறது. என்றும், 'இறந்த காலம் பாட்டுடைத் தலைவன்' இறந்த காலம் எடுத்த பெருமான்' (பக் 215) என்றும்,

'வல்லப மாநல்' (வரி 283) என்றும் குறிக்கப்படுகிறது. இக்கல்வெட்டின் காலம் (சகம் 1439) இ.பி 1507. இதே பெயர் கொண்ட கமாச் 30 ஆண்டுக்கும் பின்னர் ஆண்ட அழகன் பெருமான் அதிவிரராம ஸ்ரீவல்லபன் என்பவனுக்கு வாயிற் காரிய மாகக் காலிங்கராயன் என்பவன் ஒருவன் இருந்திருக்கிறான். இப்பாடலில் குலசேகரனின் மந்திரி, காலிங்கராயன் என்பவன் குறிக்கப்படுகிறான். இது போன்று இப்பாடலில் வரும் பல பாத்திரங்கள் கல்வெட்டுகளில் குறிக்கப்படுவது சிறப்பாகும்.

இக்கதைபில் இடம் பெற்றுள்ள பல செய்திகள் எவ்வாறு வரலாற்றுக்குச் சிறந்த செய்திகளை அளிக்கின்றன என ஆய் தனிபாக ஒரு கட்டுரை எழுதலாம். அவ்வாறு விவரவில் ஒரு கட்டுரை கல்வெட்டில் இடம்பெறும். இத்தூண்க் கல்வெட்டு பெரிதும் வரவேற்கிறது.

இரா. நா.

ஸுவர் 14சாக்கன் கதை : பதிப்பாளியர்; தா வானமாமலை, எம்.ஏ. எம்.டி., வெளியிட்டோர் : மதுரைப் பங்கலைக் கழகம் 1974, விலை, ரூ 7-50.

வ்லனை
கட்டியது
ரிகாலன்?

கல்வனை கட்டினது பராத்தகசோழ மகாராசா வினுடைய குமாரன் கரிகாலசோழ மகாராசா அவர்கள் கட்டினது. அது வெப்போவேன்னில் கலியுகம் பிறந்த களகல். தொளாயிரத்துத் தொண்ணூறும் வருஷத்திற் கரிகாலசோழ மகாராசா பிறந்தது. அவருக்கு குடும்ப அஞ்சாம் வருஷத்திற் பட்டம் கட்டினார்கள். அதன்பிறகு பொன்னியாறு கரைகண்டால், திட்டு-ம் அம்பத்துழையும் வருஷம் காவேரி கரைகண்டு கல்வனையான அனை(க்)கட்டை(க்) கட்டினான்.

இதற்கு, கல்வனை கட்டச்சே சொன்ன வெண்பாவும், அந்த கரிகாலசோழ ராசா கலியுகத்திற் பிறந்த பிரமாணத்துக்கும், அவர் ராச்சியபாரம் பண்ணின வருஷத்துக்கு பிரமானமும் அதுக்கு ஆதரவு அவர் தானையிலே சொன்ன வெண்பாவும் எழுதியிருக்கிறது.

வெண்பா

தொக்க (க)லியிற்(க) (தொளாயிரத்துத் தொண்ணூறில்
மிக்க கரிகால வேந்துஇத்து(ப்)-பக்கம்
அலைக்குத் திரைப் பொன்னி யாறுகரை கண்டால்
மலைக்குதே ராண்டய மன்.

(து)

[கரினம் மெக்கன்சி சேகரித்த செய்திகள் இதுவும் ஒன்று. இதிக் குறிக்கப்பட்டிருக்கலக் முதல் இராஜராஜசோழனின் அண்ணல் ஆதித்தாசோழனாகும். இதிக் குறிக்கப்பட்டிருக்க ஆண்டு ஒத்த வரல்க்கை]

தாண்டும் தாயக வரலாறும்

மா. சந்திரமூர்த்தி, எம். ஏ.,

பதிவு அலுவலர்.

தமிழகத்துத் தாய்மார்கள் பாடும் தாவாட்டுப் பாடல்கள் இனிமையாக தமிழ்க் கனம்மீது சிறந்த இலக்கியமாகத் திகழ்கின்றன. இவற்றில் ஒவ்வொரு நயமும் பொருளமுதும் மிளிர்கின்றன. இத்தாவாட்டுப் பாடல்கள் சமூக வாழ்க்கையுடைய அடிப்படையாகவும் தொடர்புடையவை. இவை சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டியல், பட்டியிதத்துக் காட்டுவனவாக அமைவும், அப்பாடல்கள் குழந்தைகளின் பிறப்பையும் செல்வச் சிறப்பையும், சூழல் பெருமையையும், உதவையையும், கவர் சிறப்பையும் உறுவனவாக அமைகின்றன.

எடுத்துக் காட்டாக தூத்துக்குடித் துறைமுகப் பகுதியில் பாடப்படுவ தாவாட்டுப் பாடலையும் அப்பாடலில் எதிரொலிக்கும் பண்பாட்டுச் செய்திகளையும் காண்போம்.

துறைமுகத்தின் ஒரு பகுதியில் முத்துக்குளிப்போரின் குடிசைக் காட்சி அளிப்பிடுகிறது. முத்துக்குளிகள் சென்ற கணவன் வீடு திரும்பியமீது அத்திப்பொழுது தெருக்கிவிட்டது. தோல் ஆக ஆக அவன் மனம் சலனமடைகிறது. அந்தச் சமயத்தில் குழந்தையும் அழுகிறது. குழந்தைகளின் அழுகையைக் கேட்ட தாய் குழந்தைகளையெல்லாம் வாரியெடுத்து, ஊர் போட்டினைத்து, உச்சிமுக்கத்து, முத்தமிட்டு பாதுகாடுகிறாள். பிறதும் குழந்தை அடர் பிடித்து விடாப்பிடியாக அழுகிறது. ஒரு வேளை குழந்தையை அத்தையே, கம்மாளை அடித்து விட்டார்கள் போலிருக்கிறது. அவர்களை ஆக்கிரமிக்க செய்யவேண்டும் என எண்ணுகிறாள். தாய் குழந்தையைத் தொட்டியில் இட்டு தூங்கச் செய்கிறாள். குழந்தை தூங்காமல் துருதுருவென்று அழுகாட்டி தூங்கச் செய்ய தாய் தாவாட்டுப் பாடுகிறாள். இசையால் உறங்கச் செய்வது தாய்மூலத்தில் மரபாகும். தாவாட்டு பாடும்பொழுது அவள் ஒரு கணம் களிநுறக்கவே மாறிவிடுகிறாள். அவளது உள்ளத்தில் எண்ண அலைகள் எழுகின்றன. அவை கவிதை வற்றுகள் வரக்கின்றன. அப்பாடலில் கருத்தும் கற்பனையும் கவந்த அவளது உள் உணர்ச்சிகள் சொல்போலியமாக மலர்கின்றன.

அத்தாவாட்டுப் பாடலில் தாய்ப் பாசம் மிளிர்கிறது. குவடுமுக்கம் முன்னு கிறது. அவளது முகத்திலுள்ள வழிவழியாக அவயநாடுகளில் செய்துவந்த கடல் வானிகத் தொடர்பு தெளிவாகிறது. பண்டையத் தமிழகத்தின் வளமும் செழிப்பும் அவளது வாய்மொழி இலக்கியத்தில் வெளிப்படுகிறது.

பசுமரர் பாடல்களில் அவர்களது உறவு முறையும், தொழிலும் புகழ்ந்த வ பாடப்படுவது மரபு. வங்காளத்தில் "பாரோ மாசி" என்ற நாடோடியப் பாடல் வகை உள்ளது. அதில் பச்சிரண்டு மாதங்களிலும் நிகழும், காசு மாறுபாடுகளையும் பாரோ மாசியைப் போல, தாவாட்டினும் வங்காளத்தில் தன் மகன் ஒவ்வொரு மாதத்திலும் செய்யவேண்டிய கடமைகளைத் தாய் அறிவுறுத்துவாள். தாயின் குடும்பம் எத்தொழிலைச் செய்து வாழ்க்கிறதோ எத்தொழில் தாவாட்டில் பெருமை வாய்க்க உறுப்படுவது வங்கம். அவ்வாறு இப்பகுதியில் வாழ்ந்தவர்க்கு முத்துக் குளித்தனே குவத்தொழிலாகும். எத்தொழிலை நம்பித்தான் அவர்களது வாழ்க்கை

தடக்கிறது. அத்தொழிலில் நாட்டம் கொண்டாள் என்ற அக்குழந்தையின் தாய் தன் பிள்ளையும் ஒரு காவத்தில் மூத்துக் குளிக்கும் தொழிலில் நெந்து விளங்குவாள் என கனவு காண்டிருள். அவளது கற்பனை நெகடித்துப் பறக்கிறது. அவளது உள் உணர்ச்சிகள் பாடலாக மலரின்றன. "மூன்று கப்பல் கொடி பிடிக்க, மூத்துக் கப்பல் ஓடிவர, மூத்திக் குளிச்சி மூத்தெடுக்கும் மூத்தவனே கண்ணுறங்கு" என்று அவளது கனவுகளின் இன்னிசையாக எழுகின்றன. மூத்துக்குளிக்கும் தொழிலைக் குவத்தொழிலாகக் கொண்ட தாய், தனது மகனுக்குக் கொற்றை, குவசேகரப் பட்டினம், தூத்துக்குடி ஆகிய துறைமுகத்தின் சிறப்பையும் மூத்துக்குளிக்கும் விதத்தையும் வெளிநாடுகளுக்கு எற்றுமதி செய்யும் முறையையும், தென்மதுரை வீதி களில் வித்பனைச் செய்யும் பாய்களையும் பாடுகிறாள்.

தாய் பாடுகிறாள் குழந்தை உறங்குகிறது குழந்தையை உறங்கச் செய்த தாலாட்டுப் பாடலை நோக்குவோம்

ஆராரோ ஆரிரரோ

ஆராரோ ஆரிரரோ

ஆரோ பெருகி வர

அனைகடனும் பொங்குவர

அனைகடலின் கரையினினை

அராயிய கப்பல் வரும் அதில்

அழகான ஆதர வரும்—அது

ஆசிரம் வெண் மதிச்சி

ஆணிமுத்து வாய்க்கிப் போகும்

கொண்டு கப்பல் கொடி பிடிக்க

கொட்டை மச்சம் அரைந்த வர

வகுவாக எடுத்த மூத்தோ

எளவரசே கண்ணுறங்கு

கொற்றைத் தொறை முகத்தில்—கண்ணே நீ

கொண்டு வந்த கொட்டி மூத்தோ

குவசேகர பட்டினத்தில்—கண்ணே நீ

குளிச்ச எடுத்த மூத்தோ

தூத்துக் குடித் தொறை முகத்தில்—கண்ணே நீ

துணிவாக எடுத்த மூத்தோ

வங்காவக் கா மியே—கண்ணே நீ

வாசி வந்த நல்ல மூத்தோ

விதி பெருவாயில்—கண்ணே நீ

வித்து வந்த வங்க மூத்தோ

ரோமாவூசி நெகடிதிலே—கண்ணே நீ

ரோந்து வந்த பாண்டி மூத்தோ

கெம்மதுரை வீதியிலே—கண்ணே நீ

கெடிகெடுத்த நல்ல மூத்தோ

மன்னாறு மூத்திலே—கண்ணே நீ

மற்றி எடுத்த மூத்தோ

காவாறு மூத்திலே—கண்ணே நீ

தட்டி வந்த நல்ல மூத்தோ

துறாறு மூத்திலே—கண்ணே நீ

அஞ்சாம வந்த முத்தோ

அறநாறு முத்திலே—கண்ணே நீ

அழகாக வந்த முத்தோ

எழநாறு முத்திலே—கண்ணே நீ

எழிலாக வந்த முத்தோ

முணு கப்பல் கொடி பிடிக்க

முத்துக் கப்பல் ஓடி வர

முந்தி குனிச்சி முத்தெடுக்கும்

முத்தவனே கண்ணுறங்கு.

அத்தை அடிச்சானோ

அனிச்சம் பூச்செண்டாவே

அம்மான் அடிச்சானோ

ஆணிமுத்துச் சரத்தானே

அடிச்சானா சொல்லியா

ஆக்கினாய் செஞ்சிஞ்சுவாம்

பாட்டி அடிச்சானோ

பாய் முத்துச் சரத்தாவே

பாண்டியரை உன் மாமன்

பாவகினை கண்ணுறங்கு?

நூலிப்: மேற்கூறித்த தாலாட்டுப் பாடல்களெல்லாம் மாவட்டத்தில் ஏரம் பகுதியில் பாடப்படுகிறது. இப்பகுதி கடல்பகுதியை ஒட்டிய தெவ்ந்தம் நிலப் பகுதியாகும். ஏரம், முக்காளி, காலம்பட்டினம், தாத்துக்குடி ஆகிய ஊர்களில் உள்ள பல குடும்பங்கள் முத்துக்குளிகளும் தொழிலின் கடுபட்டுள்ளன. இப்பாடலில் முத்துக் குளிகளும் கொழியாஹம், கடல் வாணிகத்தாலும் நற்பதும் நிறைபுக் காண்கிறோம். இப்பாடல் கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டில் நிறந்து விளங்கிய கொற்கைக் துறைமுகக் கதையும், கி. பி. 12-13-ஆம் நூற்றாண்டில் நிறந்து விளங்கிய ஆவசேசராய்டுணத் தையும், 20-ஆம் நூற்றாண்டில் துறைமுகமாக விளங்கும் தாத்துக்குடியையும் பற்றியும் குறிக்கிறது எனவே இப்பாடல் எக்காயத்தில் எழுந்தது என்பதைத் திட்டவாட்டமாகக் கூறமுடியாது. ஆனால் கொற்கை துறைமுகத்தைப் பற்றியும், ஆரோசியா, ரோமபுரி ஆகிய ஊவ்நாடுகளினாடு கடல் வாணிகத் தொடர்பு பற்றியும் கி.பி. 18-ம் நூற்றாண்டில் கார்டுவெல் தனது இப்பகுதியின் செய்க அகநிலையவுக்குப் பிறகுதான் பாயர மக்களுக்குத் தெரிய வந்தது. இச்செய்தி தாலாட்டுப் பாடலில் காணப் படுவது நிறப்பாகவும் வியப்பாகவும் உள்ளது. ஒரு வேளை கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டினரால் பாடப்பட்டு வந்திருக்கலாம்; அல்லது வழிவழியாக ஒரு குறை வந்திருக்கலாம் இப்பாடல் தமிழ் இலக்கியத்திற்கும், தமிழக வானாற்றிற்கும் அரிய செய்தியைத் தருகிறது எனக் கூறலாம். மேலும் இப்பகுதியில் ஆய்வு செய்வோர் இப்பாடல் ஒரு இனத்தில் ஈட்டுத் வழங்கப்படுகிறதா? அல்லது எவ்வோராலும் பாடப்படுகிறதா என ஆய்வு செய்கக் கூடுமென்கூடும். இது தமிழக மக்களின் தொன்மையான பண்பாட்டைக் கனிக்க அரியதொரு சான்றாக அமைவும் எனக் கூறுகிறோம்.

1. தா. காலமாவன் 'தமிழர் நாட்டுப் பாடல்கள், பக்கம் 81 (சென்னை 1959).

2. இப்பாடல் கட்டுரை ஆசிரியர்த் தனித்தனம் திரவடி சான்றி அம்மான், ஏரம், திருச்செந்தி மாவட்டம்.

ஒலைப்பட்டயம் :

பிள்ளைத் தமிழுக்குப் பட்டயம்

‘ஒலை நாயகன்’

இதலாத இன்தமிழில் பாடல் பாடிய புலவருக்கு ஊர் அளித்து, பொருள் அளித்து போற்றுவது, சங்ககாலம் முதல் அண்மைக் காலம் வரை ஆண்ட தமிழ் அரசர்களின் மரபாகும். அதுபோன்ற ஒரு அரிய தானத்தை இவ்வோலைப் பட்டயம் குறிக்கிறது. இது அடையாறு ஊ, வெ, சாமிநாதய்யர் நூலகத்தில் உள்ளது. இப்பட்டயத்தை எப்பொழுது பாடி எடுத்தார்கள் என்ற செய்தி கிடைக்கவில்லை.

சக வருடம் 1569 (1647 கி.பி., திருமலை நாயக்கர் மதுரையில் ஆண்டு கொண்டிருந்த காலம்) மல்லையூர் சிற்றம்பலப் பண்டாரம் என்பவர் இப்பிள்ளைத் தமிழ் பாடினார். இவர் தொண்டை நாட்டு மல்லையூரைச் சேர்ந்தவர். இவ்வோலைப் பண்டாரம் என்பவரின் மகன் சிறந்த கவி. இவர் பாடிய பிள்ளைத் தமிழின் பாட்டுடைத் தலைவன் மருங்காபுரி வீரபூச்சய நாயக்கர் என்பவர். அவர் இப்பிள்ளைத் தமிழின் நயன் கண்டு சிற்றம்பலக் கவிராயருக்கு இரண்டு ஊர்களைத் தானமாக அளித்தார். கானம் கொடுக்கப்பட்ட ஊர்கள் கண்ணம்மாங்கலப்பட்டி, காரைச்சுரரண்பட்டி என்பவையாகும் இவ்விரண்டு ஊர்களும் பாடல் பாடிய சிற்றம்பல பண்டாரத்துக்கு சர்வமானியமாக அளிக்கப்பட்டன. இவ்வோலைப்பட்டயம் உண்மை பட்டயமாகவும் வரலாற்றுச் சிறப்பு உடையதாகவும் காணப்படுகிறது இப்பட்டயத்தை முதலில் காண்போம். அதன் வரலாற்றுச் செய்திகளை இறுதியில் காண்போம்.

பட்டயம் :

உ

விளம்பம்

வ்வஸ்தி ஸ்ரீ சாலிவாகன சகாப்தம் ௧௫௬௬ இதன்மேல் செல்லா நின்ற சூவசித்து வருடம் வைகாசி மீ ம் எவ கபவாரமும் கபநட்சத் திரமும் கடயோக (கபதின)மும் பெற்ற கபதினத்தில்

சிஞ்ஞா ஸாரகுவவரன் அந்தம் பிறகண்டன் சம்மடி நாராயணன் உரிகொல் கரதாணன் பஞ்சலாபப் பாலாடையான் ராயார் குத்தமுண்டன் ராசாஇராசன் ராசகெம்பிரன் ராசமார்த்தாண்டன் ராசசிரோமணி மருங்கையம் பதிபான் மருவலர்கேசரி ராசவேசியா புயங்கள் பாலாறுடை

யான் வேழ மாமலையான் ஒரு சொல் வாசகரான ஸ்ரீ திருமலைப் பூச்சய நாயக்கரவர்கள் குமாரரான வீரப்பபூச்சய நாயக்கர்

மலையூர்த் தில்லை நாயக்க பண்டாரத்தின் குமாரன் சிற்றம்பலப் பண்டாரத்துக்கு தாம் தருமசாதனம் கொடுத்தபடி

தாம், பின்னைப் பிரபத்தம் பாடி யரங்கேற்றுனையில் சர்வ மாணியமாகக் கட்டளையிட்டது

நம்பிடசீர்மைத் தளவை நாட்டில் அழகிய நாவலுரைச் சேர்த்த ரொமத்துக்கு எவ்வேயாவது

அழகிய நல்லூர் வயலுக்குக் கிழக்கு இதன் வடக்குக் கவிராசன் ஏரித் தென் கவிலுக்கு தெற்கு இதன் கிழக்கு கொத்தர் குடி கண்ணமாய் குட்டினிளாமெட்டுக்கு மேற்கு இதன் தெற்கு அலங்காரபுரம் கண்ணமாய் நீர் பிடிக்கும் பாதைக்கும் வடக்கு இதன் மேற்கு சொக்கநாதன் ஏரி வடகலிக்குக் குரங்குப்பட்டரைக்கு வடக்கு இந்த நான் கெல்லைக் குட்பட்ட கண்ணமங்கலப் பட்டியும்

இதன் கிழக்குக் கண்ட ரொமத்துக்கு எவ்வேயாவது

பெருமாக்கி ஊருணர் குலக்கல்லுக்கு கிழக்கு இதன் வடக்கு கொத்தாறுடி வயல் சத்திராதன் பள்ளச் குலக்கல்லுக்கு மகவேத நதிக்குத் தெற்கு இதன் கிழக்கு கோயிலான் வயல் பெருவரப்புப் பாதைச் குலக் கல்லுக்குப் பள்ளிப் பள்ளம் குலக்கல்லுக்குப் போட்டப் புணையெல்லைப் பள்ளத்துக்கு மேற்கு குத்திரம் பட்டி புஞ்சைக்கும் காப்புக்குடி கண்ணமாய் நீர் பிடிப்பாதைக்கும் வடக்கு இதன் மேற்கு அலங்காரபுரம் வயல் கடைசிக்கு கிழக்கு இந்த நான்கெல்லைக் குட்பட்ட காணச் சூரன்பட்டியும்

இந்த இரண்டு ரொமத்தைச் சேர்த்த க, யு, மாவனட பயம் படுக்கை திட்டுத்திடம் மேல்தோக்கிய மரம் கீழ் தோக்கிய கிணறு ஜுவதரு பாசாணம் நிதி நிட்சேப முதலாகியதும் சர்வமானியக் கட்டளையிட்ட படியின்று

சத்திராதித்தவரை புதர்கோர்பாரம்பரையும் சர்வமாணியமாக ஆண்டனுபவித்துக் கொள்ளக் கடவராகவும்

இத்தத் தர்மத்தைப் பரிபாவனம் பண்ணப் பட்ட பேர்கள் அகல மேத யாகம் பண்ணப் பட்ட பலனை யடைவாராகவும்

இதற்கு அகிலம் பண்ணின பேர்கள் கங்கைக் கரையில் காராம் பசுவைக் கொன்ற தோஷத்திற்கு போகக் கடவராகவும்

இத்தப் படிக்கு வாசல் அட்டவளை செந்தயாதம்பிள்ளை கையெழுத்து

13 JUL 1976

தருவன ரித்திரன் வீரப்பூச்சய

சாமி பெங் கோன்

பொருணிறை பிள்ளைத் தமிழ்ப் பிர

பந்தம் புகன்றதற்காய்

அருள் கொள் சிற்றம்பல வணர்க்குக்

காரைச் சூ ரான்பட்டியும்

வருகண்ண மங்கலப் பட்டியு

மீய்த்தனன் வளழியவே.

இப்பட்டயப் படியின் இறுதியில் மல்லைவர் சிற்றம்பலப் பண்டா ரத்தின் பட்டயம் 258 வருடத்திற்கு முந்தியது என்றும் குறிப்பு உள்ளது. இச்சிற்றம்பலப் பண்டாரம் யார்?

இவரே மிதிவைப்பட்டி சிற்றம்பலக் கவிராயர் எனப் புகழ் பெற்றவர். சிறந்த தமிழ்க் கவிஞர். பிள்ளைத் தமிழ், கோவை, அத்தாதி, விறலிவிடுதூது, உண ஆகிய பலதூறப் பாடல்களும் பாடி புகழ்பெற்றவர். இப்பாடல்கள் அன்று வாழ்ந்த குறுநிலத் தலைவர்களைப் பற்றியவை ஆதலின் வரலாற்று இலக்கியங்களாகும். அக்கால குறுநிலத் தலைவர் களில் விஜயாகுமாத சேதுபதி, சேவம் கட்டி முதலி, முதலியோர் குறிப் பிடத்தக்கவர்கள்.

சாமிநாதய்யர் நாவகத்தின் 804 எண்ணிட்ட "வெந்தெழுந்த பல்வவராயன் உண" என்னும் கவடி ஒன்று உள்ளது. நூல் பழுவதும் உள்ளது. "ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை" என அட்டவணைக் கூறியதில் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. இவ்வணலில் பாட்டுடைத் தலைவன் வெந்தெழுந்த பல்வவராயன் மல்லைவாய் சேர்த்தவன் என அறிகிறோம். இந்நூலைப் பாடியவரும் முன்னர் குறித்த சிற்றம்பலக் கவிராயரே. சிற்றம்பலக் கவிராயரைப் பற்றிய ஊ. வெ. சாமிநாதய்யர் அவர்களின் குறிப்பு மிகவும் பயனுடையதாய் உள்ளது. இதை அச்சிட சம்மதித்த ஊ. வெ. சாமிநாதய்யர் நாவகத்தாருக்கும், சிறப்பாக அதன் சதாசிப் பேணுதல் திரு இராமன் அவர்களுக்கும் எமது நன்றி!

சாமிநாதய்யர் குறிப்பு :

சாவி . கடுசரி மிதிவைப்பட்டிச் சிற்றம்பலக் கவிராயர்

இவருடைய தந்தையார் பெயர் தில்லையாடியபிள்ளை என்பது. அவருடைய பிரார்த்திதமான ஊர் தொண்டை நாட்டிலுள்ள மல்லை பென்பது. ஷே தில்லையாடியா பிள்ளை பென்பவர் பாலையனம் ஐயித்தா ராலிய வணங்காமுடிப் பண்டாரத்தார் ஒருவருடன் அல்லுருக்கு வந்து அந்த ஐயின் ஸ்தானாதிபதி வேலையில் இருந்தார். அவருக்கு நடராஜ மூர்த்தியினிடத்து அன்பு மிகுதியாக இருந்ததைப் பற்றி இவருக்கு இப் பெயர் இடப்பட்டது. இவருடைய ஆசிரியர் சதாசிவர் என்பவர். சதா

கிவதேசெர் எம்பலர் வைத்தியநாத தேசிகருடைய புத்திரர். அது பின்னரும் பாடலால் விளங்குகின்றது.

கூடுஞ்சபையிற் கவிவாணர் தங்களைக் கோளரி போற்
சாடுஞ் சதாசிவ சற்குரு பாற்றமிழ் தானுங்கற்றுப்
பாடும் புலவர்களானோரும் செம்மல் பட்டியெனும்
காடுஞ் செடியும் இலக்கணங் காலியம் சுற்றதுவே.

[இலக்கண விளக்கப் பதிப்புரை சும் பக்கம் பார்க்க]

இவருடைய காலம் சாலிவாகன சகாத்தம் . . . என்று வேங்கட நாயக்கர், கொடுத்த ஓலைப் பட்டயத்தாற்றெரிவின்றது. சதாசிவ சற்குரு வென்றது இலக்கண விளக்கம் வைத்திய நாத தேசிகரின் புத்திரரை.

பாலைவனம் ஐயீந்தாராகிய அருஞ்சை வணங்கா முடியார் புத்திரரான ஆண்டவராய வணங்காமுடிப் பண்டாரத்தார் மீது சில பிரபந்தங்களும் தனிப்பாடல்களும் செய்தனர். அவர் யானை முதலிய பரிசுகள் அளித்தார் (யானை கட்டிய கல் இவர் வீட்டுக்கு மேற்கில் இன்றும் காணப்படுகிறது. சிவிகை தண்டிக்கையுமுண்டு) அப்பால் சேது சமஸ்தானம் சென்று இரகுநாத ஸேதுபதியின் மீது என்னும் செய்புனைப்பாடி அவரால் தன்கு மதிக்கப்பட்டு இராசசிங்கமங்கலம் என்னும் கிராமம் பெற்றார். அய்யூரினுள்ள ஏரியில் 48 மண்டகங்கள் ஒரு மண்டப் பாய்ச்சல் நிலத்தை இராமநாத ஸ்வாமிக்கும் மற்றொரு மண்டப் பாய்ச்சலிலத்தை அக்ரோசாரத்தாருக்கும் தானஞ் செய்து அம்மண்டத்தலைப்பில் தம்முடைய பெயரைத் தானஞ் செய்ததற்கறிகுறியாகக் கல்லில் தாட்டியிருக்கின்றனர். அப்பால் அய்யூரினேயே இருந்தார். மந்திரியின் முயற்சியால் ரகுநாத சேதுபதி இவரிடம் வந்து ஷி ரொமத்தை வாங்க எண்ணி:-

"சிறம்பலவன் இருஞான சம்பந்தன்
உற்ற தமிழக் குரையாணி--வெற்றிபுளை
தேனவரகு நாதனுக்குச் செல்வப் பிதாவெனவே
புலவனில் வந்தானிப் போது "

என்னும் வெண்பாவைச் சொன்னார். அதைக்கேட்டுக் கிராமத்தை விருப்பிய குறியியை புணர்ந்து ஷி ரொமப் பட்டயத்தைக் கொடுத்து விட்டு கலிராயர் சொன்ன பாடல்:-

வள்ளைக் கரு மேதிரு தட்டிய தேனவத்தள
வாய்க்கண்மணியே மோகக்
கிள்ளை மொழிச் சியர்வேளை சேதுபதி
ரகுநாத கேண்மோ நீதான்
என்னை நிக ரறியாத வெண்ணைவினித் தந்தை
யென்று யென்று வந்தப்
பிள்ளை தனை மறந்தொர்க்குக் கதிபுண்டோ
ஓரெழு பிறப்புந் தானே

(தளவாய் சேதுபதி-ரகுநாதர் தந்தை) சேதுபதி யதற்குப் பிரதிபாகக் கொடுத்த கிராமங்கள், க. நாகரத்தினப் பள்ளம் உ. நாரத்தம் பள்ளம் உ. கொற்றமங்கலம், ஈ. பிள்ளையார்பட்டி இன்னும் சில, ஞ. கோனூர்ப்பட்டு கூ. மறவணியேந்தல்.

இவற்றுள் மறவணியேந்தல் என்னும் கிராமத்தைத் தெம்பரநட்சேருக்குக் கொடுத்து விட்டு அடியிற் குறித்த பாடலையும் நடராஜ மூர்த்தியையும் தம்மையும் ஷே ஜூர்க் கம்மாய்க் கரையில் கவிலமைத்தனர். (ஷே ஏந்தல் மிதிவைப் பட்டிக்குக் கிழக்கே 2 மைல்).

தென்னன் விசயரகுநாதர் சேதுபதி

மாணன் கனகசபை வானகுக்கு--இன்னிலமேல்

இந்திரவி யுள்ளமட்டுமே நடக்கக் கற்போட்டுத்

தந்தான் மறவணி யேந்தல்

மருங்காபுரிவாய் சார்ந்த செம்மலாட்டியை அடைந்து தாம் அதில் தோரணம் தாட்டி அனுபவிப்பாராய்த் தங்கி அக்குள்ள எல்லாருக்கும் தயிற் கற்பித்து வந்தனர்; அப்போது மருங்காபுரி ஜமீந்தார் வந்து மாடு மேய்ப்பான் முதல் யாரும் வைவ ஒழுக்கத்தோடு மிக்க படிப்புள்ளவராக இருப்பதை யறிந்து விவந்து புலவனுக்கு முதலிய சில கிராமங்களை யளித்தனர். தேனி மலையில் முருகக் கடவுளைப் பிரதிஷ்டித்து அக் கோயிலுக்கு ஒரேத்தலை விட்டு விட்டனர். அப்பால் பிரான்மலை சென்று இருந்த கொண்டு ஷே ஸ்தல புராணம் முதலிய நூல்களைப் பாடினர்.

ஊ. பிரான்மலைப் புராணம்

௧. ஷே கழி தெயல் ௨.

கங்கை இறந்து போயினர்.

திருநெல்வேலி சென்று அங்கே இருந்த மூலையராய் என்னும் பிரபுவின் மீது வண்ணமும் விநவிவிடு தூதும் கொண்டையும் பாடி சில கிராமங்கள் பெற்று ஸ்ரீ வேணுவனவிங்க மூர்த்திக்குக் கொடுத்து விட்டனர்.

சேவத்திரிருந்து சுட்டியப் முதலியை அடைந்து அவரால் நங்கு மடுக்கப்பெற்று அவர் மகளுக்குத் தயிற் சொல்லி வைத்தனர்.

பிரான்மலைக்கு மேற்கே 15 மைலிலுள்ள நத்தம் ஜமீந்தார் மீது வடுக்கக்கோணையும் வேறு சில பிரபத்தங்களும் பாடி பூசாரிப்பட்டி என்னும் கிராமத்தில் இரண்டைந்தல் பெற்றார். அங்கே ஆய்வி ஊழணி என்று ஒன்று கொட்டுவித்து அதன் கரையில் வினாபகப் பிரதிஷ்டை செய்வித்து பூசைக்காக ஒரேத்தலை விட்டு விட்டார். ஷே கிராமம் விட்ட தற்குரிய பட்டயத்தில் உள்ள பாடல் :-

காதிக ராய் கொண்டர் சொக்கலிங் கையன்
 கவித் தொழுகுந்
 தேவீ கராம்வருக் கக்கோவை கொண்டு சிற்
 றம்பலம் பால்
 தானியநெல்லினை பூசாரிபட்டி
 தனைச் சருவ
 மானிய மீத்தன வீடுழி காலமும்
 வாழ்க வென்றே.

இவர் செய்த நூல்கள் :

௧. ஆண்டவ ராயன் கோவை—செய்யுள் ௩௦௨
௨. பெருத்துறை ஆன்ம நாதர் யமக வந்தாதி
௩. ஆண்டவ ராயன் கட்டளைக் களிப்பா ஷடி
௪. விருத்தம்—௫ ஷடி
௫. கட்டளைக் கவித்துறை—ஷடி
௬. கொச்சகங்கள்—ஷடி
௭. மகா நவமி விருத்தங்கள் ஷடி
௮. வெண்பாக்கள் ஷடி
௯. ஷடி ஆண்டவ ராயன் மகன் குழந்தைத்துறை மீது பலகவி
௧௦. ஆண்டவ ராயன் வண்ணம்
௧௧. ஷடி கமுக விருத்தம்—௧௦
௧௨. பிரான்மலைப் புராணம்
௧௩. பிரான்மலை மங்கைபாகக் கடவுள் விருத்தம் ௧௦
௧௪. மூவனரயன் வண்ணம்
௧௫. மூவனரயன் (விரைத்திருவேங்கடநாதன்) விறவி விடு தூது
௧௬. சிவந்தெழுந்த பல்வனராயனுலா
௧௭. ஷடி பிள்ளைத் தமிழ்
௧௮. மருங்காபுரி வீரப்பூச்சிய நாயகர் கோவை
௧௯. ஷடி பிள்ளைத் தமிழ்

இவர் மிக்க கொண்டவாழியாகவு மிருத்தது பற்றிப் பலராலும்
 கொண்டாடப்பட்டுள்ளார்.

டாக்டர் மு. வரதராசனார் அவர்கள்

“கல்வெட்டு” முதலிதழ் பற்றி :

‘கல்வெட்டு’ காலாண்டு இதழ் ஒன்று வரப்பெற்றேன். இது
 லுள்ள கட்டுரைகள் பயனுள்ள ஆராய்ச்சிக் கருத்துகளாக உள்ள
 தங்கள் முயற்சி வெவ்வேறு

மகன் தந்தைக்கு நடுவித்த கல்

கு. தாமோதரன், எம். ஏ..

வடுகு அலுவலர்.

போரில் விடிம்புள் ஏற்று வீரமரணமடைந்த வீரர்களுக்கும், ஆதிரைகளை மீட்டு எறிந்துப்பட்ட மறவர்களுக்கும் புவிபுடல் பொருது விழ்த்துப்பட்ட மாவீரர்களுக்கும் நடுகற்கள் எடுக்கப்பட்டன. மவிதர்களுக்கு மட்டுமின்றி விண்கலினம் களுக்கும் கல் நடப்பட்டன. பல்லவ மன்னன் முதலாம் மகேந்திரவர்மனின் காவத்தைச் சார்ந்த (சி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டு). எடுத்தனாரில் கிடைத்துள்ள ஒரு கல்வெட்டு பாண அரசருடைய மருமக்கள் பொறிசெுக்கையாரின் இளமகன் கருத் தேவக்கத்தி என்பவன் தன்னுடைய எருமைகளைக் காத்திருந்தபொழுது வீரமரணம் அடைந்தான். அவன் அருகில் இருந்த கோவிலன் என்னும் பெயரை உடைய நாய் இரு கள்ளர்களைக் கடித்துக் காத்துநின்றது என்ற செய்தியினைக் குறிக்கிறது. இறந்துப்பட்ட வீரனுக்கும், காத்து நின்ற நாய்க்கும் சேர்த்து கல் நடப்பட்டது.

அய்யப்பதேவனின் ஆட்சிக் காவத்தில் (சி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி) பொறிக்கப்பட்ட ரெட்டியூரில் கிடைத்துள்ள கல்வெட்டு வேணுட்டைச் சார்ந்த இருசுப்பையனார் என்பவருடைய அடியவன் அளங்குட்டி என்பான் காட்டுப் பன்றி யினைக் குத்தி வீரமரணம் அடைந்தான் என்ற செய்தியினைக் குறிக்கிறது. மரண மடைந்த இவனுக்கும் கல் எடுக்கப்பட்டது.

நடுகல் யார் யாருக்கு எடுக்கப்பட்டது என்பதை அறிவது போன்று, யாரால் எடுக்கப்பட்டது என்பதை ஆய்ந்தலும் இன்றியமையாத ஒன்றாகும். பெரும் பான்மையான நடுகற்களில் யாரால் இக்கல் நடப்பட்டது என்ற குறிப்பு காணப் படவில்லை. கல்வெட்டின் முடிவில் 'காக்க நீவன் பூசல் சென்று பட்ட கல்', 'நூற்றக் கண்ணியார் கல்', 'கூக்கத்தைகோடல் தொறு விடுவித்துப் பட்டான் கல்', 'வின்றல் வடுகள் புவி குத்திப்பட்டான் கல்' என்று இறந்து பட்ட வீரர்களின் பெயர்கள் பொறிக்கப் பட்டிருப்பதால், அவர்களுக்காக இக்கல் நடப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பது வெளிப்படும்.

ஒரு சில கல்வெட்டுகளில் யாரால் யாருக்கு கல் எடுக்கப் பட்டது என்ற குறிப்பு காணப்படுகிறது. இந்த வகையில் செ. கூடலூரில் கிடைத்துள்ள முதலாம் மகேந்திரவர்மனின் கல்வெட்டு பிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

கல்வெட்டு :

"பாண அரசருடைய மருமக்களான சுந்த விண்ணனார் கூடலில் ஆதிரை கவர்ந்தபொது பொன்னரம்பனார் கொல்வகச் சேவகன் காகண்டி புண்ணுவன்" என்பான் அய்வாழிரைகளை மீட்டு வீரமரணம் அடைந்தான். அவனுக்காக கூடலைச் சேர்ந்த இளமக்கள் கல் நட்டுவித்தனர் என்று குறிக்கிறது.

இளமக்கள் என்ற சொல்லுக்கு பணியாளர்கள் அல்லது வீரர்கள் என்று பொருள் கொள்ளலாம். எனவே இறந்தப்பட்ட வீரனின் போர் வீரர்கள் அல்லது பணியாளர்கள் இக்கல்லை எடுத்திருக்கலாம். அல்லது இளமக்கள் என்பது வயதில் குறைந்தவர்களைக் குறிக்கும். இவர்கள் கல்வெட்டு எழுதினவர்கள்.

செந்தவன் ஒரு இளைஞனாக இருக்கலாம். அவன் விழிப்புடன் ஏற்று வீரமரணம் அடைந்திருக்கலாம். அவனுடைய வயதை ஒத்த இளைஞர்கள் அவனுடைய புகழைப் பறைசாற்றுகின்ற வகையில் இத்தக்கவரீய் எடுத்திருக்கலாம். இறந்தபட்ட வீரனுக்கும், அவனுக்காகக் கல் எடுத்தவனுக்கும் எத்தனை உறவு முறை இருந்தது என்பதை மேற்குறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டின் குறிக்கப்படவில்லை. ஆனால் கல்வெட்டுகளில் இறந்தவன் யார் என்பதும், அவனுக்கும் கல் எடுப்பித்தவனுக்கும் என்ன உறவு முறை இருந்தது என்பதும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

அண்மையில் தமிழ் நாடு அரசு தொல் பொருள் ஆய்வுத்துறையினரால் செயல்பட்டி என்ற ஊரில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ள ஒரு கல்வெட்டு மிகவும் முக்கியத்தும் வாய்ந்ததாகும். தமிழ் எழுத்துக்களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள இக்கல்வெட்டு கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியைச் சார்ந்தது. (சுமரயாண்டு 822+78—கி.பி. 800).

கல்வெட்டு:

"ஹூஜி ப்ரீ சுகரையான் டெண்ணூற்றிருபத்திரண்டாவது ஆடுத்தன் மகரத்தில் நிற்க ஐயப்படுதவன் விராச்சியம் மானக் கங்காணாமன் மகன் பிருதிபதியும், நுளம்பன் மகன் சிவமாரையனும் மறவர்துன்றில் வெறித்த ஞான்று தகடுருடைய மாவலிவாணராய ரடியான் கடம்மாணிக்கன் சிவமாரையனுக்காய் எறித்து பட்டார் அவர் பெரியம் மகன் மாதேவன் திக்கல்லு நடுவித்தான் ப்ரீ மதியளி "

ஐயப்படுதவன் என்ற மன்னன் ஆட்சி செய்து வந்தான். அவன் எந்தப் பகுதியிலே ஆண்டு வந்தான் என்பது குறிக்கப்படவில்லை. அந்த சமயத்தில் கங்காணாமன் என்பவனுடைய மகன் பிருதிபதியும், நுளம்பன் என்பவனுடைய மகன் சிவமாரையனும் "மறவர் குன்றில்" எதிர்த்தபோது போரிட்டனர். அப்பொழுது தகடுரீய் பகுதியை மாவலிவாணராயர் என்பார் ஆட்சி செய்துவந்தார். அவருடைய அடியான் (சேவகன்) கடம்மாணிக்கன் என்பவன் நுளம்பன் மகன் சிவமாரையனுக்காக போரிட்டு இறந்து பட்டான். இறந்து பட்ட கடம்மாணிக்கன் என்பவனுடைய பீடும் பெயரும் பொறித்து அவனுடைய பெரிய மகன் மாதேவன் என்பவன் கல் எடுப்பித்தான் என்று கல்வெட்டு குறிக்கிறது.

"கடம் மாணிக்கன் சிவமாரையனுக்காய் எறித்து பட்டார். அவர் பெரிய மகன் மாதேவன், இக்கல் நடுவித்தான்" என்ற அடிக்களை வைத்துக் கொண்டு ஆராயும் பொழுது இறந்தபட்ட வீரனுக்கு பல மக்கள் இருந்திருந்தாலும் பெரிய மகனே தன்னுடைய தந்தையின் சமச்சடங்கை செய்ய வேண்டிய கடமைப் பாட்டிற்கு உரியவன். இக்கருத்தின் விளைவுகின்ற வகையில் கடம் மாணிக்கனுடைய பெரிய மகன் மாதேவன் என்பவன் தன்னுடைய தந்தைக்காக இக்கல்லை நடுவித்திருக்கிறான். தந்தை இறந்த பிறகு அவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய இறுதிச் சடங்குகள் (சமச்சடங்கு) முதற்ப பிள்ளை (பெரிய மகன்) செய்கின்ற வழக்கம் தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்தபடி வரையாக இருந்து வந்திருந்தது என்பதை இக்கல்வெட்டு தெளிவிதிக் உணர்த்தி நிற்கின்றது.

↑
இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டியில் வேண்டுமின்றார்
பிறவாமை வேண்டும்; மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும்; இன்னும் வேண்டு நான் மிழ்ந்து பாடி
அறவா நீ ஆடும் போதுன் அடியின் கீழிருக்க என்ருர்.

என சேக்கிழார் காரைக்கால் அம்மையில் இறையன்னைப் போற்றுவார்.
அம்மை வேண்டியது கூத்தாடும் குழகர் ஆடுகின்ற போது அவர் அடியின்
கீழிருக்கவேண்டும் என்பதல்லவா! இதோ கங்கைகொண்டசோழபுரத்தில்
இராஜேந்திரன் எடுத்த கோயிலில் ஆடவல்லபெருமானின் அடியின் கீழ்
எனும்பும் தோலுமாய் கையிலே தாளம் ஏந்தி ஆனந்த தாண்டவத்தை
கண்டு மெய்மறந்திருக்கும் காரைக்கால் அம்மை. சோழர் தலைநகர் கங்கை
கொண்டசோழபுரத்தில் இருக்கும் இவ்வெழில் சிற்பத்தைக் கண்டுநான்
சேக்கிழார் அவ்வாறு பாடினாரோ!

புதிய செய்திகள் :

திருவையாறு

தஞ்சை அருகில் உள்ள திருவையாற்றில் ஐயாறப்பர் கோயில் கருவறையின் தெற்குப் பக்கச் சுவற்றில் தெள்ளாற்றெறிந்த நத்திவர்மனின் கல்வெட்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இதுகாறும் இக்கோயில் ஆதித்த சோழனால் கட்டப்பட்டது என்ற கருத்து இருந்து வருகிறது. இக்கோயில் ஆதித்த சோழனால் கட்டப்பட்டது எனில் தெள்ளாற்றெறிந்த நத்திவர்மன் காவத்தால் பிற்பட்டவன். தெள்ளாற்றெறிந்த நத்திவர்மன் காவத்தால் முற்பட்டவன் எனில் இக்கோயில் ஆதித்த சோழனால் கட்டப்பட்டதல்ல என்பதை இக்கல்வெட்டு முடிவு செய்வதாக உள்ளது.

கண்டுபிடிப்பு: திரு. இராசகோபால், இத்துறை கல்வெட்டுப் பயிற்சி நிறுவன மாணவர்.

திருவதிகையில் நுளம்பர் சிலை

தெள்ளாற்றெறிந்த நத்திவர்மன் காவத்திற்கு (846-869) முன் கட்டப்பெற்ற கோயில் எட்டு வீரட்டானங்களுள் ஒன்றான திருவதிகை, இங்கு தென் திருச்சுற்று மாளிகையில் கிழக்கு நோக்கிய நிலையில் உள்ள ஒரு சிற்பம். துர்க்கை என்று இன்று வழங்கப்படுகிறது.

தமிழகச் சிற்பக்கலையினின்றும் மாறுபட்டுள்ள இது நுளம்பர் கலைப் பாணியில் அமைந்தது. வழவழப்பாக அமைந்த இச்சிலையின் உயரம் சுமார் 1½ அடிதான். பின்னால் சிம்மம் நிற்க, தேவி ஒரு காலை கீழே ஊன்றி நிற்றிருள். நான்கு கரங்கள் உள்ளன. மேலிரு கரங்கள் சங்கும் சக்கரமும் ஏற்றியுள்ளன. கீழிடக்கரம் மகிஷாசுரப் பிடித்து வலக்கரத்தால் சூலத்தை குத்தும் நிலையில் காணப்படுகிறாள்.

இதை சோழர்கள் நாளம்பாடியை வெற்றி கண்டபோது வெற்றிச் சின்னமாக கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். திருவையாற்றில் நுளம்பர் தூண்கள் உள்ளன. முதல் இராஜாஇராஜன் சானுக்கியத் தலைநகர் கல்யாணியை கைப்பற்றிய போது அங்கிருந்து கொண்டு வந்த துவாரபாலன் சிலை ஒன்று தாராகரத்தில் இருந்தது. இப்பொழுது தஞ்சைக் கலைக்கூடத்தில் உள்ளது. இது போல் வெற்றிச் சின்னங்களாகக் கொண்டு வரப்பெற்ற வஸ்கத்து பாலன் சிற்பங்கள், சானுக்கியர், நுளம்பர் சிலைகள் தமிழகத்தில் சில இடங்களில் உள்ளன.

(கண்டுபிடிப்பு: செல்வி மார்க்கேய காந்தி, இத்துறை கல்வெட்டுப் பயிற்சி நிறுவன மாணவி).

புலியூரானில் சமணத்திருமேனிகள்

இராமானுதபுரம் மாவட்டத்திற்குட்பட்ட அருப்புக்கோட்டை வட்டத்துள் திருச்சுழியலுக்கு ஆறு கி.மீ. மேற்காக உள்ள புலியூரான் என்னும் ஊரின் தென் மேற்குப் பகுதியில் கிழக்கு மேற்காகச் செல்லும் வண்டிப் பாதை ஒன்றின் வடக்குப் பக்கத்தில் இரண்டு சமணத்திருமேனிகள் காணப்படுகின்றன. தலைக்கு மேல் ஐந்தலை அரவத்துடன் அமர்ந்த நிலையில் காட்சி தரும் பார்க்கவந்ததும், தலைக்கு மேல் முக்குடை நிகழ அரியலையில் அமர்ந்தவராக தீர்த்தங்கரர் ஒருவரும் வடக்கு நோக்கிய வராக காட்சிதர. இக்கத்திருமேனிகளை ஊரார் 'அமணப்பசாமி' என்று அழைக்கின்றனர். கழுஞ்சவலை, கிழக்குயில்க்குடி, முத்துப்பட்டி, சோழ வானாடிபுரம், பள்ளிமடம், ஆகிய ஊர்க் கல்வெட்டுகளில் குறிக்கப்படும் 'குறண்டி திருக்காட்டாம்பள்ளி' என்ற சமணப் பள்ளியும் இதே அருப்புக்கோட்டை வட்டத்திற்குட்பட்டே இருத்திருக்கவேண்டும் என்ற கருத்து கண்டு எண்ணற்குறியது.

கண்டுபிடிப்பு: திரு. இராசேந்திரன், இத்துறை கல்வெட்டுப் பயிற்சி நிறுவன மாணவர்.

திருமலை

வடார்க்காடு மாவட்டம் போளூர் வட்டம் திருமலையில் உள்ள சமணக் கோயிலில் மூன்று புதிய கல்வெட்டுகள் கண்டறியப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கு மும்முடிச் சோழன் மனைவி இலாடமாதேவியின் தந்தை நிக்ருத்தமாச்சயன் அவன் தந்தை வீக்கடி அரைசர் பெயரால் தர்மம் அளித்துள்ளதைக் கூறு கிறது. ஒரு கல்வெட்டு, மற்றொரு கல்வெட்டு இராட்டிரகட மன்னன் மூன்றாம் கிருஷ்ணனின் பதினான்காம் ஆட்சி ஆண்டைச் சேர்ந்தது. மற்றொன்று சகர ஆண்டு 803-ஐய (கி.பி. 878)ச் சேர்ந்தது.

கண்டுபிடிப்பு: திரு. பூக்குன்றன், இத்துறை கல்வெட்டுப் பயிற்சி நிறுவன மாணவர்.